

SM/R-224

BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Maig-Juny, n. 3 - Any de 2005

BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Maig-Juny, n. 3 - Any de 2005
Imprimeix: Editorial Menorca, S.A.
Dipòsit Legal: MH-283/1992

Fotografia portada: Capella de Macarella. Lloc d'Alparico. Ciutadella

SUMARI

<i>Homilies</i>	133
- Homilia del Papa Benet XVI en l'Eucaristia d'inici de Pontificat	
Sr. BISBE	141
<i>Escrips</i>	
- Els cristians no "sentim missa" els diumenges	
- Pentecosta: laics evangelitzadors	
- Vida consagrada contemplativa	
- Corpus 2005: entre la utopía y el desencanto	
- Eucaristia i integració dels germans	
- Con el silencio también se habla	
- Visquem la festa amb esperança	
<i>Cartes</i>	
- Paraules del bisbe a la S.I. Catedral de Menorca	
- Carta als preveres	
- Carta del obispo a los feligreses de Santa Maria de Maó	
SANTA SEU	157
ALTRES INFORMACIONS	159
DOCUMENTS DEL BISBE	185
CONSELL PASTORAL DIOCESÀ	193
ACTIVITATS DEL SR. BISBE	199
SECRETARIA GENERAL	207
ORGANISMES DIOCESANS	209
CRÒNICA DIOCESANA	221
AGENDA de juliol, agost i setembre de 2005	229

HOMILIA DEL PAPA BENET XVI EN L'EUCARISTIA D'INICI DE PONTIFICAT (24 D'ABRIL DE 2005)

Senyors Cardenals, venerables germans en l'episcopat i en el sacerdoci, distingides autoritats i membres del Cos Diplomàtic, benvolguts germans i germanes,

Tres vegades ens ha acompanyat en aquests dies tan intensos el cant de les lletanies dels sants: durant els funerals del nostre sant pare Joan Pau II; en ocasió de l'entrada dels cardenals en conclave, i també avui, quan les hem cantat de nou amb la invocació: Tu illum adiuva, 'ajuda el nou successor de sant Pere'. He escoltat aquest cant de pregària cada vegada d'una manera completament singular, com un gran consol.

Com ens n'hem sentit, d'abandonats, després de la defunció de Joan Pau II, el Papa que durant 26 anys ha estat el nostre pastor i guia en el camí a través dels nostres temps! Ell va traspasar el llindar cap a l'altra vida entrant en el misteri de Déu, però no va donar aquest pas en solitari. Qui creu, mai no està sol; no ho està en la vida ni tampoc en la mort. En aquells moments vam poder invocar els sants de tots els segles, els seus amics, els seus germans en la fe, sabent que serien el seguici vivent que l'acompanyaria en el més enllà, fins a la glòria de Déu.

Nosaltres sabíem que allí esperaven la seva arribada. Ara sabem que ell és entre els seus i que es troba realment a casa seva. Hem estat consolats de nou realitzant la solemne entrada en conclave per triar aquell que Déu havia escollit. Com podíem reconèixer el seu nom? Com 115 bisbes, procedents

de totes les cultures i països, podien trobar aquell al qual Déu volia atorgar la missió de lligar i deslligar? Una vegada més, ho sabíem; sabíem que no estem sols, que estem envoltats, guiats i conduïts pels amics de Déu.

I ara, en aquest moment, jo, feble servent de Déu, he d'assumir aquesta comesa inaudita, que supera realment tota capacitat humana. Com puc fer-ho? Com seré capaç de portar-ho a terme? Tots vosaltres, estimats amics, acabeu d'invocar tota una munió de sants, representada per alguns dels grans noms de la història que Déu teixeix amb els homes. D'aquesta manera, també en mi es revifa aquesta consciència: no estic sol. No he de dur sol el que, en realitat, mai no podria suportar sol. La multitud dels sants de Déu em protegeix, em sosté i em condueix, i m'acompanyen, estimats amics, la vostra indulgència, el vostre amor, la vostra fe i la vostra esperança.

En efecte, no són només les grans figures que ens han precedit i els noms de les quals coneixem els qui pertanyen a la comunitat dels sants; tots nosaltres som la comunitat dels sants; nosaltres, batejats en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant; nosaltres, que vivim del do de la carn i la sang de Crist, per mitjà del qual vol transformar-nos i fer-nos semblants a ell mateix. Sí, l'Església està viva; aquesta és la meravellosa experiència d'aquests dies. Precisament en els dies tristos de la malaltia i la mort del Papa, alguna cosa s'ha manifestat de manera meravellosa davant els nostres ulls: que l'Església està viva. I l'Església és jove. Ella porta en si mateixa el futur del món, i, per tant, indica també a cadascun de nosaltres la via cap al futur.

L'Església està viva i nosaltres ho veiem: experimentem l'alegria que el Ressuscitat ha promès als seus. L'Església està viva; està viva perquè Crist està viu, perquè ell ha ressuscitat veritablement. En el dolor que apareixia en el rostre del Sant Pare en els dies de Pasqua hem contemplat el misteri de la passió de Crist i tocat al mateix temps les seves ferides. Però tots aquests dies també hem pogut tocar, en un sentit profund, el Ressuscitat. Hem pogut experimentar l'alegria que ell ha promès, després d'un breu temps de foscor, com a fruit de la seva resurrecció.

L'Església està viva: d'aquesta manera us saludo, amb gran goig i gratitud, a tots els qui esteu aquí reunits, venerables germans cardenals i bisbes, benvolguts sacerdots, diaques, agents de pastoral i catequistes. Us saludo a vosaltres, religiosos i religioses, testimonis de la presència transfigurant de

Déu. Us saludo a vosaltres, fidels laics, immersos en el gran camp de la construcció del regne de Déu que s'expandeix en el món, en qualsevol manifestació de la vida. La salutació s'omple d'afecte en dirigir-la també a tots els qui, renascuts en el sagrament del baptisme, encara no estan en plena comunió amb nosaltres; i a vosaltres, germans del poble hebreu, al qual estem estretament units per un gran patrimoni espiritual comú, que té les seves arrels en les irrevocables promeses de Déu. Penso, finalment –gairbé com una ona que s'expandeix– en tots els homes del nostre temps, creients i no creients.

Estimats amics! En aquest moment no necessito presentar un programa de govern. Algun tret del que considero la meva tasca el vaig exposar ja en el meu missatge del dimecres, 20 d'abril; no faltaran altres ocasions per fer-ho. El meu veritable programa de govern és no fer la meva voluntat, no seguir les meves pròpies idees, sinó posar-me, juntament amb tota l'Església, a l'escolta de la paraula i de la voluntat del Senyor i deixar-me conduir per ell, de tal manera que sigui ell mateix qui condueixi l'Església en aquesta hora de la nostra història. En lloc d'exposar un programa, desitjaria més aviat intentar comentar simplement els dos signes amb què es representa litúrgicament l'inici del ministeri petrí; d'altra banda, ambdós signes reflecteixen també exactament el que s'ha proclamat en les lectures d'avui.

El primer signe és el pal·li, un teixit de llana pura que se'm posa sobre les espatlles. Aquest signe antiquíssim, que els bisbes de Roma porten des del segle IV, pot ser considerat com una imatge del jou de Crist, que el bisbe d'aquesta ciutat, el servent dels servents de Déu, pren sobre les seves espatlles. El jou de Déu és la voluntat divina que nosaltres acollim. I aquesta voluntat no és un pes exterior que ens oprimeix i ens priva de la llibertat. Conèixer el que Déu vol, conèixer quin és el camí de la vida, era l'alegria d'Israel, el seu gran privilegi. Aquesta és també la nostra alegria: la voluntat de Déu, en comptes d'allunyar-nos de la nostra identitat, ens purifica –potser de vegades de manera dolorosa– i ens fa tornar d'aquesta manera a nosaltres mateixos. I així, no el servim només a ell, sinó també a la salvació de tot el món, de tota la història.

En realitat, el simbolisme del pal·li és més concret encara: la llana d'anyell representa l'ovella esgarriada, malalta o feble, que el pastor duu a coll per conduir-la a les aigües de la vida. La paràbola de l'ovella perduda, que el pastor busca en el desert, va ser per als pares de l'Església una imatge del

misteri de Crist i de l'Església. La humanitat –tots nosaltres– és l'ovella esgarriada en el desert que ja no pot trobar el camí. El Fill de Déu no consent que passi això; no pot abandonar la humanitat a una situació tan miserable. Es posa en marxa, abandona la glòria del cel, per anar a la recerca de l'ovella i seguir-la, fins a la creu. Se la posa sobre les espatlles, porta la nostra humanitat, ens porta a nosaltres mateixos, ja que ell és el bon pastor, que ofereix la seva vida per les ovelles. El pal·li indica primerament que Crist ens porta a tots nosaltres. Però, al mateix temps, ens convida a portar-nos els uns als altres. Es converteix així en el símbol de la missió del pastor de què parlen la segona lectura i l'evangeli d'avui.

La santa inquietud de Crist ha d'animar el pastor: no li és indiferent que moltes persones vaguin pel desert. I hi ha molts tipus de desert: el desert de la pobresa, el desert de la fam i de la set; el desert de l'abandó, de la solitud, de l'amor trencat; hi ha també el desert de la foscor de Déu, del buit de les ànimes que ja no tenen consciència de la dignitat i del rumb de l'home. Els deserts exteriors es multipliquen en el món, perquè s'han estès els deserts interiors. Per això, els tresors de la terra ja no estan al servei del cultiu del jardí de Déu, en el qual tots puguin viure, sinó subjugats al poder de l'explotació i la destrucció.

L'Església, en el seu conjunt, així com els seus pastors, han de posar-se en camí com Crist per rescatar els homes del desert i conduir-los al lloc de la vida, cap a l'amistat amb el Fill de Déu, cap a aquell que ens dóna la vida, i la vida en plenitud. El símbol de l'anyell té encara un altre aspecte. Era costum, en l'antic Orient, que els reis s'anomenessin a ells mateixos pastors del seu poble. Era una imatge del seu poder, una imatge cínica: per a ells, els pobles eren com ovelles de les quals el pastor podia disposar al seu gust. Per contra, el pastor de tots els homes, el Déu viu, s'ha fet ell mateix anyell, s'ha posat de la part dels anyells, dels que són trepitjats i sacrificats. Precisament així es revela com el veritable pastor: «Jo sóc el bon pastor [...]. Jo dono la vida per les ovelles», diu Jesús de si mateix (Jn 10,14 i següents).

No és el poder, el que redimeix, sinó l'amor. Aquest és el distintiu de Déu: Ell mateix és amor. Quantes vegades desitjaríem que Déu es mostrés més fort, que actués durament, que derrotés el mal i creés un món millor. Totes les ideologies del poder es justifiquen així, justifiquen la destrucció del que s'oposaria al progrés i a l'alliberament de la humanitat. Nosaltres

sofrim per la paciència de Déu. I, això no obstant, tots necessitem la seva paciència. Déu, que s'ha fet anyell, ens diu que el món se salva pel Crucificat i no pels crucificadors. El món és redimit per la paciència de Déu i destruït per la impaciència dels homes.

Una de les característiques fonamentals del pastor ha de ser estimar els homes que li han estat confiats, tal com estima Crist, al servei del qual està. «Pastura les meves ovelles», diu Crist a Pere, i també a mi, en aquest moment. Pasturar vol dir estimar, i estimar vol dir també estar disposats a sofrir. Estimar significa donar el bé veritable a les ovelles, l'aliment de la veritat de Déu, de la paraula de Déu; l'aliment de la seva presència, que ell ens dóna en el Santíssim Sagrament.

Estimats amics, en aquest moment només puc dir: pregueu per mi, perquè aprengui a estimar cada vegada més el Senyor. Pregueu per mi, perquè aprengui a estimar cada vegada més el seu ramat, a vosaltres, a la santa Església, a cadascun de vosaltres, tant personalment com comunitària. Pregueu per mi, perquè, per por, no fugi quan em trobi amb els llops. Preguem els uns pels altres, perquè sigui el Senyor qui ens dugui i nosaltres aprenguem a dur-nos els uns als altres.

El signe amb què la litúrgia d'avui representa el començament del ministeri petrí és el lliurament de l'anell del pescador. La crida de Pere a ser pastor, que hem escoltat en l'evangeli, ve després de la narració d'una pesca abundant; després d'una nit en la qual van calar les xarxes sense èxit, els deixebles van veure el Senyor ressuscitat a la vora del llac. Ell els mana tornar a pescar altra vegada, i heus aquí que la xarxa s'omple tant que no tenien forces per treure-la; hi havia 153 peixos grossos i, «tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar» (Jn 21,11).

Aquest relat al final del camí terrenal de Jesús amb els seus deixebles es correspon amb un del principi: tampoc llavors els deixebles havien pescat gens durant tota la nit; també llavors Jesús va convidar Simó a remar mar endins. I Simó, que encara no es deia Pere, va donar aquella admirable resposta: «Mestre, [...] ja que tu ho dius, calaré les xarxes.» Se li va confiar llavors la missió: «No tinguis por, d'ara endavant seràs pescador d'homes» (Lc 5,5.11). També avui es diu a l'Església i als successors dels apòstols que s'endinsin en el mar de la història i calin les xarxes, per conquerir els homes per a l'evangeli, per a Déu, per a Crist, per a la vida veritable.

Els Pares han dedicat també un comentari molt particular a aquesta tasca singular. Diuen: per al peix, creat per viure a l'aigua, resulta mortal treure'l del mar. Se'l priva del seu element vital per convertir-lo en aliment de l'home. Però en la missió del pescador d'homes passa el contrari. Els homes vivim alienats, a les aigües salades del sofriment i de la mort; en un mar de foscor, sense llum. La xarxa de l'evangeli ens rescata de les aigües de la mort i ens duu a la resplendor de la llum de Déu, a la vida veritable. És així, efectivament: en la missió de pescador d'homes, seguint Crist, cal treure els homes de la mar salada per totes les alienacions i dur-los al terra de la vida, a la llum de Déu.

Així és, en veritat: nosaltres existim per ensenyar Déu als homes. I només on es veu Déu comença realment la vida. Només quan trobem en Crist el Déu viu coneixem què és la vida. No som el producte casual i sense sentit de l'evolució. Cadascun de nosaltres és el fruit d'un pensament de Déu. Cadascun de nosaltres és volgut, cadascú és estimat, cadascú és necessari. No hi ha res més bonic que haver estat atrapats, sorpresos, per l'evangeli, per Crist; res més bonic que conèixer-lo i comunicar als altres l'amistat amb ell. La tasca del pastor, del pescador d'homes, pot semblar a vegades onerosa, però és joiosa i gran, perquè en definitiva és un servei a l'alegria, a l'alegria de Déu que vol fer la seva entrada en el món.

Voldria ara destacar encara una cosa: tant en la imatge del pastor com en la del pescador emergeix de manera molt explícita la crida a la unitat. «Encara tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat, i també les he de guiar. Elles escoltaran la meua veu, i hi haurà un sol ramat i un sol pastor» (Jn 10,16), diu Jesús al final del discurs del bon pastor. I el relat dels 153 peixos grossos acaba amb la joiosa constatació: «Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar» (Jn 21,11). Ai de mi, Senyor estimat!, ara la xarxa s'ha trencat, voldríem dir adolorits. Però no, no hem d'estar tristos! Alegrem-nos per la teua promesa que no defrauda i fem tot el possible per recórrer el camí cap a la unitat que tu has promès. Fem-ne memòria en l'oració al Senyor, com captaires. Sí, Senyor, recorda't del que vas prometre. Fes que siguem un sol pastor i un sol ramat! No permetis que s'esquinci la teua xarxa i ajuda'ns a ser servidors de la unitat!

En aquest moment el meu record torna al 22 d'octubre de 1978, quan el papa Joan Pau II va iniciar el seu ministeri aquí a la plaça de Sant Pere. Encara, i contínuament, ressonen a les meves oïdes les seves paraules d'a-

quell moment: «No temeu! Obriu, més encara, obriu de bat a bat les portes a Crist!» El Papa parlava als forts, als poderosos del món, els quals tenien por que Crist pogués prendre'ls una mica del seu poder si el deixaven entrar i concedien la llibertat a la fe. Sí, ell, certament, els n'hauria pres una mica: el domini de la corrupció, del trencament del dret i de l'arbitrarietat; però no els hauria pres res del que pertany a la llibertat de l'home, a la seva dignitat, a l'edificació d'una societat justa.

A més, el Papa parlava a tots els homes, sobretot als joves. Que potser no tenim tots, d'alguna manera, por –si deixem entrar Crist totalment dins nostre, si ens obrim totalment a ell–, por que ell pugui prendre'ns una mica de la nostra vida? Que no tenim, potser, por de renunciar a alguna cosa gran, única, que fa la vida més bonica? No correm el risc de trobar-nos després en l'angoixa i veure'ns privats de la llibertat? I encara, el Papa volia dir: no! qui deixa entrar Crist no perd res, res –absolutament res– del que fa la vida lliure, bonica i gran. No! Només amb aquesta amistat s'obren les portes de la vida. Només amb aquesta amistat s'obren realment les grans potencialitats de la condició humana. Només amb aquesta amistat experimentem el que és bell i el que ens allibera.

Així, avui, jo voldria, amb gran força i gran convicció, a partir de l'experiència d'una llarga vida personal, dir-vos a tots vosaltres, estimats joves: No tingueu por de Crist! Ell no pren res, i ho dóna tot. Qui es dóna a ell rep el cent per un. Sí, obriu, obriu de bat a bat les portes a Crist, i trobareu la vida veritable. Amén.

ESCRITS

ELS CRISTIANS NO “SENTIM MISSA” ELS DIUMENGES

Hi ha qui segueix parlant de “sentir Missa”, però la Missa “no se sent” o s’escolta, perquè no és un concert; a la Missa “no s’assisteix”, perquè no és un espectacle... En ella “*es participa*”, perquè és un banquet. *Feliços els convidats a la Taula del Senyor*, els convidats a compartir el Pa de la Paraula i el Pa de l’Eucaristia (Cos entregat i Sang vessada per nosaltres, sota les aparences del pa i del vi... elements que desapareixen per donar vida a qui els menja) i convidats a renovar l’experiència de la trobada amb el “ressuscitat” que ens envia en missió a fer present i eficaç aquest gest d’amor de Jesús (Fets 2, 42-46).

Lo nostre és una “*celebració*” de l’Eucaristia, “font i cim de tota la vida cristiana” (LG 11 i SC 10), no és únicament un genèric “ofici sagrat” (com el qualifiquen de manera inapropiada bastants periodistes) o un “servei” o “culte” (denominació pròpia en altres Esglésies Cristianes). I el celebrant principal (com l’anomenen els rituals) “*presideix*” una comunitat que celebra, no simplement “oficia davant” un nombre major o menor de persones...

En fi, si fos únicament una qüestió de llenguatge bastaria amb lleugeres correccions. Però, com es tracta d’un evident dèficit d’evangelització, els seguidors de Jesús hem d’esforçar-nos a viure i ajudar a viure amb més profunditat el “memorial” del Senyor que “realitza” eficaçment el que significa. En l’Eucaristia, Crist ressuscitat “*viu i actua*”.

Ho he repetit molts cops: no es tracta d'una "Imatge"... (per molt venerada que sigui o per molts anys d'història que tingui), o d'un Pas de Setmana Santa dels mil i un que tenim a Espanya (per molt artístic o monumental que resulti o per molta devoció que inspiri). És "el Senyor" en persona, sacramentalment present, que segueix dient: "Feu això que és el meu memorial", i invitant explícitament a reproduir constantment "això", el seu dinamisme, el seu amor incondicional i oblatiu, la seva preocupació constant per encertar a complir la voluntat del Pare Déu en tot.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL l'1 de MAIG de 2005)

PENTECOSTA: LAICS EVANGELITZADORS

Preparant la solemnitat de Pentecosta he sentit la necessitat de fer una crida als membres de la Comunitat Diocesana en favor d'una Església més "sinodal" a la nostra Illa, en la que els laics vagin essent més protagonistes corresponsables i no tan sols simples col·laboradors del clergat. La "sinodalitat" és una mentalitat i una praxis que demana "educació per a la comunió", capacitat d'acollida i valoració de les diferències, i és també compatible amb l'obediència practicada per adults, a l'estil de Fets 15 i Gal 2.

He de confessar el meu acord total amb l'aspiració següent: "*Passar de la idea d'un laic destinatari de l'evangelització, a la idea del batiat subjecte plenament actiu de la missió evangelitzadora*" (Bruno Forte).

Per açò, vull demanar als membres de l'Església que peregrina a Menorca imaginació i creativitat per tal de trobar (sempre "amb altres i per al bé de tots") la manera de participar "orgànicament" en la vida diocesana, i més concretament, en l'elaboració de les decisions.

De moment, suggeresc aprofundir en l'estudi i en l'aplicació de Lumen Gentium 32: "... tot i que hi ha alguns que, per voluntat de Crist, han estat constituïts doctors, dispensadors dels misteris i pastors per als altres, hi ha una autèntica igualtat entre tots quant a la dignitat i a l'acció comú a tots els fidels en ordre a l'edificació del Cos de Crist".

És en aquest marc on m'agradaria situar el problema de la **'funció eclesial' dels laics** que no només pertanyen a l'Església sinó **que són Església** (Christifideles Laici 9 i 15).

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 15 de MAIG de 2005)

VIDA CONSAGRADA CONTEMPLATIVA

Les persones de Vida consagrada contemplativa als nostres dos Monestirs menorquins són tot l'any un referent de "transcendència" per a molts però cal que siguin centre d'atenció especial en aquest Diumenge que l'Església celebra la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Si molts cops hem demanat confiadament: "si us plau, reseu per tal assumpte!", avui és just que siguem nosaltres els qui beneïm el Senyor per les persones de vida consagrada que, responent a la crida de Déu, s'han fet disponibles "del tot" i s'han desinstal·lat de manera radical al servei del Regne.

I és un bon dia també per valorar més i millor la vida d'oració, la seva necessitat i la seva pràctica perseverant malgrat les múltiples ocupacions. Un cristià és un enamorat seguidor de Jesús i cal dedicar-li atenció i temps molt generosament, multiplicant la trobada personal amb Ell, replantejant-nos les coses a la llum de la seva Paraula i de la seva Presència, deixant-nos purificar i renovant la nostra decisió de seguir-lo en el do que ha fet de si mateix en la creu, associant-nos-hi també nosaltres.

Una vida d'oració no és per a res un formalisme i menys pot reduir-se a una pràctica exterior o a un acte de pietat individual que deixi les nostres consciències tranquil·les o que ens permeti refugiar-nos espiritualment en un sospitós "fervor".

La nit del Sant Sopar, Jesús ens exhorta insistentment a romandre en Ell i romandre units. I aquesta idea d'unitat passa tot d'una a la catequesi dels apòstols que prediquen i promouen la unitat, uns mateixos sentiments en Jesucrist (concordia) i un interès seriosament solidari (germandat i igualtat en la caritat).

Hem de viure, doncs, els moments d'oració sempre com un acte eclesial, de manera que ens porti a cercar i afavorir una vida de comunió amb tots aquells amb els quals formem un sol cos en Crist (1Cor 10,16-17). No és possible estar units al Cap sense estar-ho amb els seus membres. Després de fer oració s'hauria de notar el nostre afany de generar "comunió", creient en comprensió, en capacitat de perdó, en amor efectiu, superant tot el que separa i apropant-nos més els uns als altres, i sentint com propi tot el que afecta els germans, sobretot els seus patiments tantes vegades injustos.

Que el testimoni dels membres de la Vida consagrada contemplativa ens ajudi a purificar cada dia la nostra fe i, servint-nos els uns als altres, continuï il·luminant el nostre caminar.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 22 de MAIG de 2005)

CORPUS 2005: ENTRE LA UTOPIA Y EL DESENCANTO

A los 40 del Concilio Vaticano II, hay publicaciones que insisten en señalar que hay cristianos que se alejan de la Iglesia y otros que no se interesan por nada que tenga relación con ella o la reducen a un hecho "cultural" o 'estético'. Algún estudioso dice que hemos entrado en una etapa totalmente diferente en la que la religiosidad permanecerá, porque es algo consubstancial al ser humano, pero las «religiones», configuraciones sociales de la religiosidad, irán siendo superadas progresivamente.

En este contexto, no es exagerado decir que muchos viven "entre la utopía y el desencanto" (B.Forte). Pero a mí me gusta recordar muchas veces con esperanza aquello que repiten los relatos bíblicos de la creación: "Vio Dios que era bueno" (Gen 1). Y pienso que, en este "Año de la Eucaristía", el día del Corpus es buena ocasión para reafirmar una convicción: hemos sido objeto de un pacto de amor efectivo y, por tanto, todos podemos tener una existencia verdaderamente significativa y llena.

Contemplemos de nuevo a los primeros cristianos para quienes la "fracción del pan" (Eucaristía) ha sido siempre experiencia de encuentro desde

aquel “primer día de la semana”, domingo o día del Señor, cuando el crucificado volvió a la vida: el banquete del amor (“agapé”) de los Apóstoles comenzó reuniéndose en la casa de un creyente y llevando consigo comida que se ofrecían unos a otros como gesto de fraternidad. En este “banquete” pronunciaban la oración de acción de gracias sobre el pan y el vino, llamando a esto la “Cena del Señor”; escuchaban la Palabra, recordando lo que Jesús había hecho y enseñado (Hech 20,7-11); los apóstoles hablaban a los reunidos y fundamentaban el amor fraterno sentados a la Mesa del Resucitado.

Dicen que en el tiempo que nos ha tocado vivir, tiempo de la razón emancipada, tiempo de la utopía que aspira a un hombre totalmente “realizado” que se cree capaz de entenderlo todo, no queda espacio para la Trascendencia, para el misterio. Pero es a esta humanidad autosuficiente (donde tantas soledades conviven en medio de las grandes multitudes) a la que hay que proponer la alternativa de Jesús vivo y presente en la historia, haciéndole descubrir lo bueno que es una entrega incondicional a Dios en los hermanos como proyecto creíble y atractivo que da sentido y valor a una vida y la llena de esperanza.

Y como el nuestro es un mundo que quiere comprobarlo todo, no bastarán las palabras: hagamos cada día más tangible un amor capaz de misericordia y de compasión, que es la mejor manera de ofrecer en el tiempo experiencias de lo eterno. El secreto está en tener siempre presente que hemos sido llamados a participar de la misma caridad de Jesús que lleva las criaturas a Dios con un amor reconciliador.

Precisamente la Eucaristía, que produce y requiere amor, es el eje del amor fraterno. Y se trata de una comunión (“koinonía”) que implica muchos niveles pero sobre todo exige tener bien claro que la raíz y la savia de la comunidad (1Jn 1,1-3) es la comunión que el Espíritu va creando en nosotros: que tú y yo somos queridos por Dios; que el Padre te quiere a ti y me quiere a mí, y por eso te abrazo y formamos comunidad (no porque seamos amigos o nos caigamos bien). En la medida que nos identificamos con Jesús vamos descubriendo a los demás como hermanos y nos atrevemos a llamar “Padre” a Dios.

El mensaje de la Comisión Episcopal de Pastoral Social, reconociendo y agradeciendo todo lo que ya se está haciendo en nuestras comunidades

eclesiales en favor de los inmigrantes, recuerda este año en concreto que la celebración de la Eucaristía reclama de los cristianos acrecentar el trabajo en favor de una auténtica acogida e integración de los que vienen de lejos. Nos pide encontrar alegría sirviendo al hermano “trabajando en la edificación de una sociedad más solidaria, gratuita y fraterna”.

En la “Acción” Eucarística, cada comunidad revive que Jesús sigue lavándonos los pies (Jn 13,14-15), alimentándonos con su cuerpo y sangre, y encomendándonos amar “como él” (Jn 15,12) hasta la muerte y por todos. Porque el Padre Dios hace llover sobre buenos y malos y ama sin acepción de personas a católicos y ateos, a los de derechas y a los de izquierdas, a los blancos y a los de color. Repitiendo el gesto de Jesús en aquella santa noche, la asamblea eucarística parte, reparte y comparte el pan de la fraternidad. En todo caso, hemos de prestar atención a los “gestos eucarísticos”: la oración del Padre nuestro (comunitaria y no individual -Mt 5,45 y Lc 6,35-); la “fracción del pan” y el gesto de “la paz” (signo de mi voluntad de extender mi amor más allá de mis amigos) etc. Esto explica, también, la necesidad de la reconciliación que Jesús pide antes de acercarnos al altar (Mt 5,23-24). Nadie puede acercarse a la comunión con Dios si no camina en comunión con los hermanos.

Porque se trata de comer y beber “dignamente”. Los Corintios (1Cor 11,23-27) degradaron la Cena del Señor transformando la celebración en una ocasión de divisiones y escándalos, y también nosotros podemos degradarla de muchas maneras.

Con mi saludo a cada uno,

† **Joan, Obispo de Menorca**

(Publicado en el DIARIO MENORCA el 28 de MAYO de 2005)

EUCARISTIA I INTEGRACIÓ DELS GERMANS

Diuen que al nostre temps de la raó emancipada que aspira a entendre-ho tot, *no queda espai per a la Transcendència*, per al misteri. Tanmateix, és a aquesta humanitat amb plantejaments autosuficients on cal proposar l'alternativa de Jesús, l'escàndol fascinant i inquietant de la santedat de Déu que continua present en la història.

Aquest és el punt crític i la prova definitiva. La intel·ligència es rebel·la davant el que sembla un absurd. “Com pot aquest donar-nos a menjar la seva carn?” (Jn 6). Només qui fa el “bot” necessari per donar-li crèdit a Jesús acaba per descobrir la veritat de les seves paraules.

Al Cenacle, de manera sorprenent, inesperada i a la vegada senzilla, Jesús realitza la promesa: “això és el meu Cos..., aquesta és la meva sang...” (Mt 26,26-28). Veritablement, aquest és el misteri de la fe. S’imposa posar en Ell els ulls i exclamar, com Pere: “Només tu tens paraules de vida”; o com Tomàs: “Senyor meu i Déu meu”.

Hem de continuar mirant-nos els primers cristians per als quals la “fracció del pa” (l’Eucaristia) ha estat sempre lloc de trobada des d’aquell “primer dia de la setmana”, diumenge o dia del Senyor, quan va tornar a la vida el crucificat. Així va començar el banquet de l’amor o “agapé” dels Apòstols: seguts a la taula del Senyor ressuscitat fonamentaven l’amor fratern.

L’Eucaristia és l’eix de l’amor fratern, produeix i requereix amor. És una comunió fraterna (“koinonía”) que implica molts nivells però, sobretot, l’arrel i saba de la comunitat (1Jn 1,1-3) és la comunió que l’Esperit va creant en nosaltres: Tu i jo som estimats de Déu. El Pare t’estima a tu i m’estima a mi, per això t’abraço i formem comunitat (no perquè som amics ni per la simpatia que ens tenim). En la mesura que ens identifiquem amb Crist anem descobrint els altres com a germans i podem atrevir-nos a dir-li “Pare” a Déu.

El missatge de la Comissió Episcopal de Pastoral Social amb motiu del Corpus recorda aquest any en concret que la celebració de l’Eucaristia reclama dels cristians i de les comunitats eclesials el deure de treballar per una autèntica acollida i integració fraterna dels que vénen d’enfora. Ens demana que trobem alegria en el servei al germà “treballant en l’edificació d’una societat més solidària, gratuïta i fraterna” i reconeix i agraeix el que ja s’està fent en les nostres comunitats cristianes en favor dels germans immigrants.

En aquest temps on hi ha tantes soledats enmig de les grans multituds i la massificació, hem de fer descobrir novament que la nostra entrega incondicional al servei de Déu en el germà és un projecte creïble i atractiu que dóna sentit i valor a una vida i l’omple d’esperança.

I com aquest món vol comprovar-ho tot, no basten les paraules: hem de fer cada dia més perceptible un amor que és capaç de misericòrdia i de compassió, que és una manera d'oferir en el temps experiències de l'etern.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe de Menorca**

(Publicat al FULL DOMINICAL el 29 de MAIG de 2005)

CON EL SILENCIO TAMBIÉN SE HABLA

“Es un fastidio para un cristiano tener que llevar la contraria a sus Obispos. Lo que de verdad apetece es el silencio y dejar que las cosas pasen”. Así se expresa un profesor de Vitoria, junto con afirmaciones “exigiendo” Notas del Ejecutivo de la CEE sobre otras cuestiones también importantes. Y hace pocos días, un catalán experto profesional de la comunicación nos explicó aquí que ante la pretensión de un imposible periodismo “objetivo” sólo cabía la “subjetividad responsable”.

Respetando la mayoría de edad de mis conciudadanos, yo no he aconsejado ni desaconsejado a nadie ante la manifestación convocada para hoy en Madrid por el Foro de la Familia “*en defensa de los derechos del matrimonio, de la familia y de los niños*”. Es legítima, aunque yo no he ido a la misma porque creo que no es mi sitio (y sí que estuve en la P/ de la Catedral mostrando mi disconformidad con la guerra de Iraq, en comunión con la postura pública del entonces Papa Juan Pablo II).

Como Obispo de Menorca, he optado por el “silencio elocuente” porque ya he orientado a mi Comunidad Diocesana sobre estos temas y las eventuales modificaciones legislativas. Sin ninguna beligerancia, hice pública mi opinión por escrito el 28 de noviembre de 2004 en la Carta Pastoral “*La Familia, cuestión abierta*” y ya la ha podido conocer toda la sociedad menorquina.

Al igual que a algunos hermanos que opinan por escrito, a mí también me duelen algunas cosas como el alto índice de “familias desestructuradas” (así se dice ahora) en nuestra querida Menorca. No hemos de juzgar a las personas pero sí los hechos, y las separaciones van en aumento, también entre católicos.

Continúo pidiendo, como hice en la Carta citada que más allá de polémicas agresivas y posturas beligerantes, todos los que nos sentimos cristianos (individuos, matrimonios y familias) nos dediquemos a “**hacer ver**” cada día mejor **que es posible** amar al estilo de Dios, al estilo de Jesús, con un amor “total” (sin fraudes), “único”, “oblativo”, “sin rebajas” (de grado o de tiempo), sin reservas (de pasado, de presente o de futuro), “definitivo” (indisoluble), fiel, fecundo y responsable... Un amor del que están (estamos) llamados a “ser **signo**”, “sacramento”, y que ha de ser adecuadamente valorado en nuestras comunidades como una verdadera vocación eclesial. (...) Y por eso, en nuestras Parroquias, se intenta de muchas maneras ayudar a las parejas a reflexionar, revisar y profundizar en las raíces de su amor humano (...) y a que renueven y aviven su “fe”, ya que el matrimonio cristiano tiene su modelo en la unión de Cristo con la Iglesia.

Con mi saludo a cada uno,

† **Joan, Obispo de Menorca**

(Publicado en el DIARIO MENORCA el 18 de JUNIO de 2005)

VISQUEM LA FESTA AMB ESPERANÇA

«No tinc cap raó per a l'optimisme, però la meva esperança augmenta cada dia». (E. Fromm)

Sembla percebre's en l'ambient una certa enyorança i tristesa. Els adults diuen que no hi ha gaires coses que motivin l'entusiasme. Molts estan “de tornada” i res del seu present els satisfà: pessimisme, desencant? Quan una persona ja no espera res, s'aixeca al matí i està com a morta. Sense l'esperança no es fa res.

Tots aspirem a un món millor però no sé si pensem que aquest és una tasca a realitzar i no podem esperar-ho passivament. Cal “desitjar-lo” i construir-lo valorant totes les possibilitats, obrint-se al diferent i no resignar-se a viure tancats en nosaltres mateixos o repetint com al país de les formigues. Què tal si proclamem el dret a somiar en un altre món possible i rebutgem tota resignació o fatalitat? Visquem cada nit com si fos l'última i cada dia com si fos el primer.

Ho vaig llegir fa temps: després d'haver visitat un malalt, un metge pot recetar diverses medicines, però cap tindrà sobre ell un efecte tan benèfic com la seva paraula anunciant-li: "Tinc bones esperances per a la teva curació!".

Com a cristià penso que la nostra vocació, la nostra aportació a la societat, hauria de ser "*sembrar esperança*". Va ser una "esperança viva" inaugurada per la resurrecció de Crist (1Pe 1,3) la que va fer tornar als apòstols a estar junts i anunciar-se joiosos: "*Ha ressuscitat, és viu, s'ha aparegut, l'hem reconegut!*". Va ser l'esperança la que va fer donar mitja volta als desconsolats deixebles d'Emaús i els va encaminar novament cap a Jerusalem.

Per al nostre món una mica desorientat, l'Església ha de ser el metge que repeteix: "Jo tinc bona esperança per a tu". Una Esperança que no ve dels homes, sinó de Déu i per això "no defrauda" (Rom 5,5).

Hem d'oferir motius per a l'esperança, perquè Déu ha fet bé les coses i ha omplert de possibilitats el ser humà. Així com antigament, en sortir de l'Església, els fidels es passaven de mà en mà l'aigua beneïda, de la mateixa manera els cristians hem de passar de mà en mà l'esperança, anunciant com va fer-ho sant Joan Baptista: "Aquest és l'Anyell de Déu, que lleva el pecat del món".

BON SANT JOAN 2005, amb la meva salutació a cadascú,

† *Joan, Bisbe de Menorca*

(Publicat a la REVISTA SANT JOAN de 2005)

PARAULES DEL BISBE A LA S. I. CATEDRAL DE MENORCA 11 DE MAIG DE 2005

Alteses Reials, Sigueu molt benvinguts! Bienvenidos!

La Catedral de Menorca, cabeza y madre de todas las Iglesias de la Isla, tiene el honor de recibir vuestra visita y, como Obispo de esta Diócesis, me cabe el honroso deber de dirigiros una palabra de salutación y bienvenida.

Para nuestra Comunidad Católica, este histórico acontecimiento nos ofrece nuevas oportunidades de servir a la sociedad menorquina y de poner a su disposición gustosamente, una vez más, nuestras instalaciones: la Catedral, la Antigua Iglesia del Socors y el Claustro del Seminario.

Os doy la bienvenida con gratitud y estoy seguro que vuestro acercamiento a la buena gente de nuestra Menorca, acogedora y amante de las propias realidades pero siempre abierta a los cuatro vientos, os estará permitiendo aumentar, si cabe, el conocimiento de la realidad balear, a la que tan vinculada está vuestra familia, y de cuyas bondades disfrutáis desde la infancia. Hasta es posible que hoy mismo, haya vuelto a vuestra memoria aquella ya lejana acampada en Son Saura, en vuestra primera juventud.

Y, uniéndome al sentimiento común de mis conciudadanos, permitidme que también yo os felicite muy gozosamente, alabando al Señor de la Vida que os concede la gracia de colaborar con Él en la generación de una nueva vida.

Señora, Señor, enhorabuena muy de corazón por esta bendición de Dios para vuestra familia y para España.

Ahora, podréis disfrutar de algunas interpretaciones de la Capella Davídica de la Catedral, fundada por el Obispo Bartolomé Pascual en 1944. Una agrupación que, además de ayudarnos a rezar tantas veces en nuestras celebraciones litúrgicas, como el apóstol Pablo exhortaba en los primeros tiempos “con salmos, himnos y cánticos espirituales, cantando y alabando al Señor...” (Efes 5,19), ha sabido cultivar el arte coral con esmero y maestría y ha dado numerosas muestras de su competencia en toda Menorca, en la Península y más allá de nuestras fronteras.

Alteses Reials, gràcies per aquesta visita! Sigueu Benvinguts!

CARTA ALS PREVERES

29 de Maig de 2005

Estimats Germans Capellans:

Acabem de tenir la nostra trobada de Formació Permanent a Monte Toro sobre el Misteri de l'Eucaristia i la seva celebració i, a dir dels participants, ens ha agradat molt i ens ha fet molt de bé.

Ara el proper divendres 3 de Juny, solemnitat del Sagradíssim Cor, es celebrarà la Jornada Mundial d'Oració per la Santificació dels qui exercim el Sacerdoci ministerial i se'ns convida els Bisbes a recordar la conveniència que tots procurem viure-la contemplant el misteri de l'amor de Crist Eucarístic en clima d'adoració, d'alabança i d'oració al Senyor present en el Santíssim Sagrament.

El Papa Benet XVI, en la mateixa línia de Joan Pau II, de felicitat memòria, segons el qual el secret d'una autèntica vida sacerdotal és *l'amor apassionat per Crist que condueix a l'anunci apassionat de Crist* (Cfr Carta Dijous Sant 2005, n. 7), ens crida a viure l'Any de l'Eucaristia aprofundint en l'amistat amb Crist i fent d'ella la clau de la nostra existència sacerdotal segons la invitació del Senyor: "*romaneu en el meu amor... sou els meus amics*" (Jn 15, 9. 14). És una crida a viure en dimensió relacional amb qui és el Verb de la vida, en sintonia amb els seus sentiments, de cor a cor (Filip 2, 5). Quan entrem en els sentiments de Crist, especialment en la celebració eucarística, experimentem la crida a continuar aquesta relació íntima durant la jornada. El Papa demana considerar aquesta intimitat amb Crist com "*prioritat pastoral*". (Discurs als Rectors de Roma, 13 maig 2005).

Aquesta experiència de relació amb Crist consisteix en entrar en la seva amistat, fins al punt de no poder prescindir d'Ell, de no sentir-se mai sols, de no dubtar del seu amor. Som cridats a "tornar sempre novament a l'arrel del nostre sacerdoti. Aquesta arrel, com sabem bé és un de sol: Jesucrist el Senyor" (Ibidem).

La nostra espiritualitat cristiana i sacerdotal és relacional, d'amistat; és oblativa en unió amb la caritat del Bon Pastor ("*amoris Officium*") que

ofereix la vida per les ovelles (Jn 10, 14-15) i sabem que açò constitueix la nostra primera actitud i el nostre principal servei. És transformant perquè fa de nosaltres un senyal clar del mateix Jesús. És mariana, perquè s'aprèn a l'escola de Maria, i de comunió eclesial, ministerial i missionera... Sempre plena d'una actitud d'agraïment ("eucarística") de qui se sent estimat pel Senyor i, consegüentment, vol estimar-lo del tot i fer-lo estimar per tots.

La nostra relació amb l'Eucaristia fonamenta la nostra relació amb l'Església. L'amor a l'Església, com misteri de comunió per a la missió, s'aprèn de l'amor del mateix Crist, que "*va estimar l'Església i es va oferir en sacrifici per ella*" (Ef 5, 15). L'Any de l'Eucaristia és també una forta invitació a entrar en els sentiments de Crist, estimar l'Església com Ell l'estima i viure amb Ell la comunió eclesial, que es pot concretar per a nosaltres en "l'escolta", que equival a "l'obediència" ("*obaudire*") viscuda en relació al ministeri dels Apòstols del qual també nosaltres formem part (Fets 4, 32 i 42). Una "obediència", viscuda amb amor que és part essencial de la nostra espiritualitat sacerdotal perquè, com a pastors, esteim inserits en la mateixa "comunió" eclesial al servei de la qual està el ministeri petrí i el ministeri episcopal (Presbyterorum Ordinis, n. 8)

Benet XVI, en l'Homilia de l'Eucaristia d'Inauguració del seu servei de Successor de Pere (el 24 abril 2005), ha recordat de manera particular "la tasca del pastor, del pescador d'homes". I diu: "*qui deixa entrar Crist no perd res –absolutament res– del que fa la vida lliure, bonica i gran. No! Només amb aquesta amistat s'obren els ports de la vida. Només amb aquesta amistat s'obren realment les grans potencialitats de la condició humana. Només amb aquesta amistat experimentem el que és bell i el que ens allibera*".

"*No hi ha res més bonic que haver estat atrapats, sorpresos, per l'evan-geli, per Crist; res més bonic que conèixer-lo i comunicar als altres l'amistat amb ell. La tasca del pastor, del pescador d'homes, pot semblar a vegades onerosa, però és joiosa i gran, perquè en definitiva és un servei a l'alegria, a l'alegria de Déu que vol fer la seva entrada en el món*".

No cal dir, germans capellans, que seria molt adient implicar de qualque manera les nostres diferents realitats comunitàries: Parroquials, Monestirs,

Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica, Moviments, Associacions i d'altres organitzacions eclesials, en la celebració d'aquesta Jornada d'Oració.

El vostre germà bisbe,

† Joan Piris

CARTA DEL OBISPO A LOS FELIGRESES DE SANTA MARIA DE MAÓ

26 / Juny / 2005

La Visita Pastoral començó con la celebració de la Eucaristía dominical y en ella el Sacramento de la Confirmación de un buen grupo de jóvenes y adultos. Con buena parte de ellos tuve oportunidad de encontrarme el día antes en Monte Toro.

Durante la semana, hemos podido “convivir” y conocernos más, y os agradezco vuestra acogida y la paciencia que habéis tenido conmigo: además de las entrevistas personales con vuestros sacerdotes y con algún laico y la Asamblea Parroquial informativa, me he podido reunir con las Conferencias de San Vicente de Paúl; los Educadores del Grupo Scout; con los tres Grupos de Acción Católica; los miembros de la “Fundació de l’Orgue”; los Voluntarios de acogida, limpieza y conservación, Taller costura, etc; el voluntariado de Caritas (“TyA”, Inmigrantes) y P. de la Salud; padres de la Catequesis; Grupo de lectura creyente de la Biblia; Taller de “Tertulia y Amistad”; Grupo de Peregrinaciones y viajes; Grupo de Catequistas; Grupo de Vida Creixent; representantes de las tres Cofradías de Semana Santa; grupo de “Llops” en su “cau” habitual (manualidades incluidas); Lectores, Salmistas, Ministros extraordinarios de la Comunió, Coral y Organista; Consejo Pastoral; Equipo de Preparación al Matrimonio; visita al Cementerio y oración por los difuntos... Sin olvidar que he compartido mesa en días sucesivos con los sacerdotes, catequistas, cofradías, algunos inmigrantes, y la familia del Párroco visitando a su buena y anciana mamá.

Además de la Eucaristía de clausura, han resultado particularmente familiares las vespertinas de cada día en la Capilla del Sagrario (y la de Son Triay), y muy entrañable la visita a tantos enfermos y ancianos en sus casas: éste es un acompañamiento personalizado a los “débiles” (verdaderas experiencias de Dios y de su amorosa presencia) que hay agradecer a sus ejemplares familiares, a los voluntarios y a los sacerdotes.

Reconozco, como algunos me habéis hecho notar, que he llegado a vosotros algo “condicionado” y esto me ha podido influir en algunos momentos. Tenéis que disculparme. Ni el Obispo está exento de debilidades.

Dicho esto, también considero bueno “revisarse” (nuestra imagen puede estar deformada por los demás, casi siempre injustamente, pero eso ha de ayudar también a la propia evaluación).

Os confío que yo mismo no acierto a decir las cosas ‘adecuadamente’ (este defecto no acabo de corregirlo y me puede acompañar a la tumba), pero eso no significa que mis eventuales observaciones, correcciones u opiniones contrarias a las vuestras tengáis que vivirlas como una descalificación o agresión ante la que hay que defenderse. Vosotros y yo queremos y trabajamos por lo mismo: queremos una comunidad parroquial lo más “evangelizadora” posible. Y eso pide un discernimiento adecuado donde no todo vale sin más. Sabemos que una Parroquia no es un edificio ni una yuxtaposición de Grupos, sino “*una determinada Comunidad de fieles constituida de modo estable en la Iglesia particular*”. Esta dimensión “comunitaria” es la que hay que privilegiar siempre en la Iglesia “*Pueblo de Dios, Misterio de Comunión, Sacramento universal de Salvación*” (cfr Concilio Vaticano II°).

Naturalmente, es el mundo adulto el que tiene más presencia en los Grupos y Celebraciones (cosa bastante común hoy en día en todas nuestras Comunidades, aunque esto no es un consuelo sino un reto pastoral).

Vuestro Templo Parroquial tiene sus particularidades por su situación geográfica y su historia (incluido el gran tesoro que es “*l’Orgue de Santa Maria*” y el gran trabajo que ha hecho y hace la Fundación). Quiero reconocer y alabar el evidente esfuerzo de “*acogida*” pastoral (y cultural) que se viene haciendo con toda clase de personas y grupos ocasionales o per-

manentes (sin distinción). Es muy destacable todo lo que hacéis con los hermanos inmigrantes. Y lo mismo con el complejo mundo de las Cofradías a cuyos miembros hay que seguir acogiendo y acompañando –más allá de lo ‘territorial’-. (Todos sabemos que para muchos es casi el único vínculo con la Iglesia y difícilmente se integran en sus Parroquias respectivas, ¡qué más quisiéramos!). Como les dije en la reunión, recuerdo a todos los Cofrades que “tienen en sus manos” los misterios centrales de la fe cristiana...

Y como también insinué en los varios encuentros, y aunque no es fácil, pienso que habría que usar menos el teléfono y propiciar todo lo que se pueda los contactos directos y la presencia “a domicilio”. Sé por experiencia que esto es más positivo pastoralmente y hay que fomentarlo con creatividad. Somos enviados a “todos”, aunque Jesús no aseguró que seríamos ser recibidos o aceptados por “todos”.

Santa Maria es una Parroquia viva a muchos niveles y os felicito, pero sigo insistiendo en algo que toda la Comunidad Diocesana me ha oído ya recomendar “oportuna e inoportunamente”: si se hizo famoso el “*fer, fer-fer, deixar fer*” del Obispo Deig (a.c.s.), yo ruego que siempre tengáis presente que, *preferentemente*, las cosas hay que procurar hacerlas “*AMB ALTRES i per al bé de TOTS*”.

Muy agradecido y con mi saludo a cada uno,

† **Joan, Bisbe**

SECRETARÍA DE ESTADO PRIMERA SECCIÓN - ASUNTOS GENERALES

Vaticano, 28 de abril de 2005

Nº7

Señor Obispo:

Con un atento mensaje se ha dirigido usted a Su Santidad Benedicto XVI, para expresar, en nombre también de esa Comunidad diocesana, su cordial felicitación por haber sido elegido a la Sede de San Pedro, ofreciendo al mismo tiempo particulares oraciones por su ministerio de Pastor de la Iglesia universal.

Me es grato comunicarle que el Papa agradece este sincero gesto de adhesión y cercanía a su persona, a lo que corresponde complacido pidiendo al Señor para usted abundantes dones que: sean constante ayuda en su ministerio episcopal como guía de esa Iglesia particular. Con estos sentimientos, el Santo Padre le imparte con gran afecto la Bendición Apostólica, que hace extensiva a los sacerdotes, seminaristas, comunidades religiosas y fieles diocesanos.

Aprovecho gustoso la oportunidad para manifestarle, Señor Obispo, los sentimientos de mi consideración y estima en Cristo.

† **Leonardo Sandri.** *Sustituto*

Mons. Joan PIRIS FRÍGOLA. Obispo de Menorca
CIUTADELLA DE MENORCA

[Faint, illegible text covering the majority of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

ALTRES INFORMACIONS

ESTATUTS DE CARITAS DIOCESANA

**JOAN PIRIS FRÍGOLA,
PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA,
EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA**

Vista la instància presentada pel Director Diocesà de Càritas, juntament amb els Estatuts Diocesans de l'Associació *Càritas Diocesana de Menorca*, sol·licitant la seva aprovació; examinats els referits Estatuts Diocesans pels quals Càritas Diocesana de Menorca haurà de regir-se i vist que hi són presents tots els continguts que demana el Codi de Dret Canònic; tenint en compte els canvis profunds que ha experimentat la societat menorquina durant el temps de vigència dels anteriors estatuts i considerant la necessitat de la seva adaptació als principis eclesiològics del Concili Vaticà II; a més de ratificar la personalitat jurídica pública de la que ja gaudia l'Associació.

Pel present,

Disposo

l'aprovació i promulgació dels Estatuts de *Càritas Diocesana de Menorca*, tal i com figuren a l'annex d'aquest Decret, els quals entraran en vigor a partir de la seva publicació al Butlletí Oficial del Bisbat.

Ciutadella de Menorca, a 9 de maig de dos mil cinc

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Menorca
Jaume Ametller Pons,
Secretari General i Canceller

ESTATUT DE CARITAS DIOCESANA DE MENORCA

TÍTOL PRIMER

Naturalesa, fins, funcionament i domicili

Article 1.- Natura de Càritas Diocesana

Càritas Diocesana de Menorca és un organisme de l'Església diocesana que, com a tal, ha d'estar integrat en l'acció pastoral d'aquesta, concretament dins l'Àrea de la Pastoral Social, en el compliment de la missió pròpia que la Diòcesi li confia segons els seus propis Estatuts.

Erigida com a persona jurídica per Decret del bisbe, està dotada de la capacitat d'actuar pròpia de les persones jurídiques, tant en l'àmbit eclesial com en el civil. Càritas Diocesana de Menorca es troba inscrita en el Registre d'Entitats Religioses, Secció Especial del Ministeri de Justícia, amb el número 248-SE/C. i amb l'acord de l'Instrument de Ratificació, de 4 de setembre de 1979, de l'acord de 3 de gener de 1979, entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre assumptes jurídics, i el Reial decret 142/1981, de 9 de gener, sobre organització i funcionament del Registre d'Entitats Religioses. També està inscrita a la Conselleria de Presidència del Govern Balear al seu Registre d'Entitats que desenvolupen activitats en el camp de l'Acció Social amb el número 372, 19 de novembre de 1999.

En la seva condició d'organisme diocesà, tota la seva actuació haurà d'estar inspirada per "l'esperit de comunió" propi del seu caràcter estrictament eclesial, que compartirà amb els altres organismes i institucions de l'Església diocesana. D'acord amb aquest tarannà i la personalitat de la seva creació, i segons els articles 2 i 3 i la disposició addicional novena de la Llei 29/2002 de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, Càritas Diocesana de Menorca és una entitat sense fins lucratius.

Article 2.- Finalitat i competències

És missió primària i fonamental de Càritas Diocesana suscitar i encoratjar l'esperit i l'acció de la caritat a l'Església diocesana en relació amb els pobres i marginats de la Diòcesi i també dels pobles més pobres i marginats del món sencer. Càritas Diocesana vol ser rostre visible de la comunitat

diocesana, compromesa a fer dels exclosos els predilectes de l'Evangelí de Jesús. Càritas Diocesana representa totes les Càritas parroquials i té, per tant, com a missió pròpia, promoure, sostenir i estimular l'acció caritativa i social de les parròquies i les comunitats cristianes diocesanes. Dins l'organigrama de la diòcesi de Menorca, està integrada dins l'Àrea d'Acció Social.

Càritas Diocesana procurarà estudiar els problemes que plantegen a la Diòcesi la pobresa i la marginació, tot investigant-ne les causes i les conseqüències; i promoure, animar i urgir solucions conformes a la dignitat humana, a la justícia i a la solidaritat, tot coordinant les seves pròpies iniciatives amb les de qualsevol altra entitat, oficial o no, cooperant amb elles en la mesura que li sigui possible i convenient, i participant en els esforços dels necessitats per millorar les seves condicions de vida.

Per a l'èxit dels seus objectius, Càritas Diocesana podrà actuar també a través de "obres" i amb mitjans propis, tant personals com materials. Les seves "obres pròpies" podran estar dotades de personalitat jurídica pròpia, segons ho exigeixin la seva natura i els fins perseguits per elles. En tot cas haurà d'assegurar-se la seva necessària vinculació amb Càritas, a fi que conservin el caràcter eclesial dels objectius perseguits i l'adequació a aquest caràcter dels mitjans utilitzats. Sempre cal evitar tot ànim de lucre en les obres pròpies de Càritas i s'hi haurà de manifestar l'ànim de gratuïtat propi de l'acció caritativa i social de l'Església. Càritas Diocesana podrà disposar de mitjans econòmics propis que administrarà des de la clara consciència que els béns i mitjans de què disposa estan destinats als pobres i a ells han de servir.

Per a l'èxit dels seus fins. Càritas Diocesana podrà rebre aportacions econòmiques de subjectes particulars i d'altres institucions, tant públiques com privades, que seran utilitzades en la realització dels objectius que estiguessin definits en l'aportació originària. Càritas també podrà subscriure amb altres institucions els convenis i contractes que consideri oportuns, sempre atenent-se a la normativa jurídica pertinent.

Article 3.- Funcionament de Càritas Diocesana

Com a organisme diocesà que és, al servei de la Diòcesi, Càritas Diocesana depèn directament del bisbe de la Diòcesi, President nat, en qui recau

l'última responsabilitat de la seva actuació i a qui correspon la facultat última de decisió de conformitat amb la normativa canònica.

Correspon al bisbe de la Diòcesi definir la configuració precisa d'aquest organisme diocesà, a fi que el servei que aquest ha de prestar a l'acció evangelitzadora de l'Església particular de Menorca respongui a la importància fonamental de la tasca que se li confia, s'adeqüi cada vegada millor a l'estil d'Església que la Diòcesi vol ser i la seva actuació es desenvolupi dins els postulats propis de la pastoral de conjunt diocesana inspirada en l'esperit de la "comunió". Dins aquest esperit que ha d'inspirar el seu ser i la seva actuació, Càritas Diocesana mantindrà amb el bisbe de la Diòcesi la relació que possibiliti i faciliti a aquest el compliment de la missió que li és pròpia en la diaconia de la caritat.

Totes les persones que, incorporades a la vida i actuació de Càritas Diocesana, hi prestin els seus serveis, tractaran d'interioritzar l'esperit de "comunió" que li és propi i se sentiran implicades en la tasca comuna, que és de tots i entre tots hauran de realitzar, en el servei de l'Església als exclosos. La col·laboració mútua i el treball en equip hauran de ser la manifestació visible d'aquest sentit de pertinença a la tasca conjunta. Així mateix, les relacions contractuals de Càritas amb els seus treballadors, respectant la normativa civil vigent, respondran a l'esmentat esperit marcant les especificitats que diferencien un organisme eclesial d'una altra institució qualsevol.

Assumirà de manera efectiva la dimensió universal de la Caritat i, en coordinació amb els Serveis Generals de Càritas Espanyola, especialment la seva "Fundación Cáritas para la Cooperación Internacional", Càritas Internationalis i altres institucions de l'Església, promourà i acompanyarà projectes de desenvolupament als països empobrits del nostre món, i promourà a Menorca una actuació social i personal coherent amb les necessitats d'aquests pobles empobrits.

Els òrgans de gestió i les persones a qui es confiïn els respectius càrrecs i responsabilitats actuaran amb les competències i responsabilitats pròpies inherents a l'exercici d'aquests, definides segons aquests Estatuts.

Article 4.- Domicili

Càritas Diocesana de Menorca té el seu domicili social a Maó, al carrer de Santa Eulàlia, 83, Edifici Calàbria, codi postal 07702.

TÍTOL SEGON **Òrgans de govern**

Article 5.-

Càritas Diocesana es regirà pels òrgans següents:

- a) L'Assemblea Diocesana
- b) El Consell Diocesà
- c) La Comissió Permanent
- d) L'Equip Diocesà

Capítol I

L'Assemblea Diocesana

Article 6.-

L'Assemblea Diocesana, presidida pel bisbe o pel seu delegat, representa l'Església local en la seva dimensió caritativa i és, per tant, l'òrgan suprem de Càritas Diocesana. Constitueix un espai de trobada i comunicació entre tots els que constitueixen Càritas en tota la Diòcesi i és la veu de tots els que componen les Càritas parroquials i arxiprestals.

Article 7.- Composició

L'Assemblea Diocesana de Càritas estarà composta per:

- 1- Un representant de cada Càritas parroquial.
- 2- Els membres del Consell Diocesà de Càritas.
- 3- Un representant de cadascuna de les entitats caritativo-socials associades.

Article 8.- Funcions

Correspon a l'Assemblea Diocesana:

- 1- Aprovar i avaluar el pla general de Càritas cada cinc anys.
- 2- Establir els criteris de programes i pressupostos per al període següent.
- 3- Presentar noves propostes i suggeriments per al seu estudi.
- 4- Encomanar al Consell Diocesà les gestions i reflexions que consideri convenients.
- 5- Valorar la gestió del Consell, de la Comissió Permanent i de l'Equip Diocesà.
- 6- Proposar al bisbe de la Diòcesi, a través del Consell Diocesà, les modificacions dels Estatuts que es considerin necessàries.

Article 9.- Organització i funcionament

- 1- L'Assemblea Diocesana es reunirà anualment amb caràcter ordinari. Podrà convocar-la el bisbe amb caràcter extraordinari quan ho consideri necessari, per pròpia iniciativa, a proposta del Consell Diocesà o a proposta d'un terç dels membres de l'Assemblea.
- 2- Dirigirà i moderarà l'Assemblea el director o la directora de Càritas i actuarà com a secretari o secretària la persona que ocupi el càrrec de secretari o secretària general de Càritas Diocesana.
- 3- El procediment de treball de cada Assemblea i el seu ordre del dia serà determinat pel Consell Diocesà.
- 4- El director o directora, com a moderador de l'Assemblea, sotmetrà a votació tots aquells afers que cregui oportuns. Igualment haurà de fer-ho quan el 50% dels membres de l'Assemblea amb dret a vot així ho proposin.

Capítol II

El Consell Diocesà

Article 10.-

El Consell Diocesà és l'òrgan executiu de l'Assemblea Diocesana.

Article 11.- Composició

El Consell Diocesà estarà compost per:

- 1- La Comissió Permanent.
- 2- El director o la directora de les Càritas parroquials d'Alaior i Ferreries.
- 3- Un/a representant de cada un dels organismes jurídics dependents de Càritas.
- 4- Hi podrà haver dos tècnics coordinadors elegits per votació entre els coordinadors de les àrees i els directors d'obres o serveis de Càritas Diocesana.

Article 12.- Funcions

Correspon al Consell Diocesà:

- 1- Concretar les decisions de l'Assemblea que s'hagin d'aplicar i garantir-ne el compliment.
- 2- Aprovar la memòria de l'any anterior i els programes diocesans per a l'exercici següent.
- 3- Aprovar tant el balanç i la liquidació de l'exercici anterior com els pressupostos de Càritas Diocesana per a l'exercici següent.
- 4- Prendre les decisions que es creguin necessàries a fi de promoure les activitats de Càritas, d'acord amb els criteris i programes establerts per l'Assemblea (de la Diòcesi) el Consell Pastoral Diocesà, el Bisbe, i l'Àrea d'Acció Social.
- 5- Dur a terme qualsevol altra gestió que li sigui confiada per l'Assemblea, de conformitat amb els Estatuts de Càritas Diocesana.

Article 13.- Organització i funcionament

- 1- El Consell Diocesà es reunirà amb caràcter ordinari trimestralment; i podrà reunir-se amb caràcter extraordinari quan les circumstàncies ho aconsellin, a proposta del bisbe o del seu Delegat, del director o directora de Càritas, o de la majoria dels Consellers.
- 2- El convocarà el director o directora de Càritas amb quinze dies d'antelació.
- 3- La convocatòria, per escrit, s'ha d'adreçar a tots els membres del Consell i s'hi ha d'indicar el lloc, la data, l'hora de començament i l'ordre del dia aprovat per la Comissió Permanent
- 4- El Consell podrà convocar, encara que sense la condició de membre i

sense dret a vot, qualsevol altra persona que consideri oportú segons el tema que s'hagi de tractar.

5- Els membres no nats del Consell Diocesà es renovaran cada 3 anys, i poden ser reelegits.

Capítol III

La Comissió Permanent

Article 14.-

La Comissió Permanent és un òrgan delegat del Consell Diocesà per fer-ne operatives les decisions, i assumeix les funcions del Consell Diocesà en el període entre reunions d'aquest.

Article 15.- Composició

La Comissió Permanent estarà composta per:

- 1- L'Equip Diocesà
- 2 - Els directors o directores de Càritas Arxiprestal de Ciutadella i Maó.

Article 16.- Funcions

Correspon a la Comissió Permanent:

- 1- Preparar les reunions del Consell Diocesà.
- 2- Presentar el pla anual de Càritas perquè l'aprovi el Consell.
- 3- Supervisar els balanços i els pressupostos, a més de la proposta perquè els aprovi el Consell.
- 4- Resoldre els afers rellevants entre consells.
- 5- Sotmetre la memòria de l'any a la consideració del Consell.
- 6- Dur a terme tot allò que li encomani el Consell.

Article 17.- Organització i funcionament

La Comissió Permanent es reunirà mensualment i totes les vegades que ho cregui oportú el director o la directora de Càritas.

Capítol IV

L'Equip Diocesà

Article 18.-

L'equip Diocesà és l'òrgan de govern ordinari, el primer responsable intern d'aquest organisme diocesà que és Càritas a fi d'assegurar la unitat i cohesió en l'actuació de les persones i en el desenvolupament eficaç de les activitats i obres que el defineixen.

Article 19.- Composició

L'Equip Diocesà estarà format per:

- 1- El delegat episcopal
- 2- El director o directora
- 3- El secretari o secretària general
- 4- Un/a tècnic de Càritas

Article 20.- Funcions

- 1- L'Equip Diocesà tindrà com a finalitat pròpia la d'assegurar l'encertada gestió de Càritas Diocesana, en la fidelitat deguda a la natura eclesial de la institució i als fins que ella persegueix en el servei als pobres i marginats de la societat i a les decisions i directrius preses en l'Assemblea, Consell Diocesà i Comissió Permanent.
- 2- Configurat com un vertader "equip de treball", serà el lloc en el qual de manera habitual i permanent es faci el seguiment global de la institució i s'estudiïn, valorin i elaborin les decisions operatives que s'hagin d'adoptar.

Article 21 .- Organització i funcionament

L'Equip Diocesà serà dirigit pel director o la directora i tractarà d'adoptar les seves decisions de manera que, després de les deliberacions necessàries, siguin preses amb el consens de tots els membres. En tot cas, el director o directora podrà prendre personalment les decisions que cregui oportunes, després d'haver sentit i ponderat les opinions dels membres de l'Equip Diocesà. Donat el caràcter permanent i continuat del treball que aquest Equip ha de dur a terme, s'haurà de reunir amb la periodicitat que sigui

necessària. En absència del director o directora, les reunions de l'Equip Diocesà seran dirigides pel secretari o la secretària general.

1. El delegat episcopal

Article 22.-

El delegat episcopal és nomenat pel bisbe de la Diòcesi per representar-lo en l'Assemblea, en el Consell Diocesà, en la Comissió Permanent, en l'Equip Diocesà i en la resta d'òrgans de Càritas, així com en la vida i les activitats ordinàries de Càritas. La seva principal comesa és l'orientació i animació cristiana i evangèlica i la identitat eclesial de Càritas. Així mateix, és qui garantirà de forma explícita els vincles de comunió de Càritas Diocesana amb els organismes i projectes pastorals diocesans.

El bisbe podrà delegar en ell totes aquelles funcions de la seva competència que consideri oportunes.

Article 23.- Funcions

A.- En representació del bisbe

- 1- Representar el bisbe i, per tant, presidir en nom seu, amb veu i vot, el Consell Diocesà i la resta d'òrgans de Càritas establerts o que es poguessin establir.
- 2- Transmetre a tots els òrgans de Càritas els criteris del bisbe per a afers concrets, així com suspendre l'execució dels acords presos per qualsevol dels seus òrgans si, segons el seu parer, els ha de conèixer abans el bisbe.
- 3- Informar el bisbe de la marxa general de Càritas i assessorar-lo sobre els afers relatius a l'acció caritatiu-social de Càritas.
- 4- Representar Càritas Diocesana en les assemblees de Càritas Espanyola i davant la Càritas Regional de Balears

B.- En l'atenció de la identitat cristiana

- 1- Vetllar per la identitat evangèlica i diocesana de Càritas aclarint i promovent els criteris teològics i pastorals i promovent la comunió fraterna.
- 2- Vetllar per la idoneïtat i l'adequada formació de les persones que col·laboren en les obres i els serveis de Càritas.

C.- Per propiciar la integració de Càritas en la Pastoral de la Diòcesi

- 1- Cuidar la relació amb el vicari general, el Delegat de l'Àrea Social, amb els arxiprestes i amb els rectors en els afers concernents a Càritas.
- 2- Animar, amb el director o directora i el secretari o secretària general, el desenvolupament institucional de Càritas a la Diòcesi, tot impulsant la creació i orientació de les Càritas parroquials i arxiprestals.
- 3- Col·laborar, juntament amb el director o directora i el secretari o secretària general, a la coordinació de Càritas Diocesana amb les altres entitats eclesials de l'àrea caritatiu-social de la Diòcesi.

2. El director o director/a

Article 24.-

El director o directora de Càritas Diocesana és la persona responsable executiva de les accions de Càritas Diocesana. Li correspon dirigir Càritas d'acord amb les directrius següents:

- 1- Tenint en compte els organismes i consells corresponents.
- 2- En el marc del model d'Església i de les línies pastorals de la Diòcesi.
- 3- En comunió amb el bisbe i, per tant, en estreta col·laboració amb el seu delegat.

És nomenat o nomenada pel bisbe de la Diòcesi, després d'escoltar el delegat episcopal, per un període de sis anys prorrogables.

Article 25.- Funcions

Correspon al director o directora de Càritas Diocesana:

A.- En l'àmbit de direcció i coordinació:

- 1- Dirigir, impulsar i coordinar l'acció de Càritas a la Diòcesi, amb els diversos consells i òrgans de govern.
- 2- Vetllar pel compliment dels fins institucionals prevists en aquests Estatuts i per l'execució dels acords de l'Assemblea Diocesana, del Consell Diocesà, de la Comissió Permanent i de l'Equip Diocesà.
- 3- Animar, juntament amb el delegat episcopal i el secretari o secretària general, el desenvolupament institucional de Càritas a tota la Diòcesi, tot impulsant la creació i orientació de les Càritas parroquials i arxiprestals
- 4- Vetllar perquè el personal de Càritas exerceixi adequadament les seves tasques.

- 5- Promoure i potenciar, d'acord amb el delegat episcopal, la incorporació i formació dels col·laboradors de Càritas Diocesana.
- 6- Supervisar i controlar les obres i els serveis de la institució.
- 7- Impulsar, juntament amb el delegat episcopal i el secretari o la secretària general, la coordinació de Càritas Diocesana amb les altres entitats eclesials d'acció caritatiu-social amb l'Àrea Social.
- 8- Coordinar, si escau, Càritas amb la resta d'organismes públics i privats que treballen en l'àmbit del benestar social, tant en l'àmbit eclesial com en el civil.

B.- En l'àmbit de gestió

- 1- Dirigir, amb l'Equip Diocesà, la gestió financera i patrimonial. Ordenar i aprovar cobraments i pagaments dins els límits fixats en el pressupost ordinari, obrir comptes de qualsevol tipus, realitzar tota mena d'operacions bancàries, i disposar de signatura en els comptes de Càritas, amb el secretari o secretària general, en les condicions regulades en les disposicions internes de Càritas.
- 2- Autoritzar amb la seva signatura els contractes i el cessament del personal en els serveis de Càritas Diocesana i les obres socials que en depenguin, de conformitat amb l'Equip Diocesà.

C.- En l'àmbit de la representació:

- 1- Representar Càritas Diocesana en les assemblees de Càritas Espanyola i davant la Càritas Regional de Balears, i mantenir i ordenar les relacions amb aquestes.
- 2- Representar Càritas davant tots els organismes públics i privats.
- 3- Signar convenis amb les administracions i altres entitats, i realitzar els actes jurídics que no estiguin atribuïts a altres òrgans per aquests Estatuts, podent delegar en ambdós casos.
- 4- Defensar els béns i drets de Càritas en forma extrajudicial i judicial, tot atorgant poders per a plets, després d'haver obtingut les oportunes llicències del bisbe.

3. El secretari o secretària general

Article 26.-

El secretari o secretària general de Càritas Diocesana és la persona nomenada pel bisbe de la Diòcesi, després d'escoltar el delegat episcopal i el director o directora, per un període de sis anys prorrogable, per ajudar en les seves funcions el director o directora de Càritas Diocesana.

Article 27.- Funcions del secretari o secretària general

Correspon al secretari o secretària general:

A.- En representació del director o directora:

- 1- Participar i, en cas d'absència del director o directora, representar Càritas Diocesana en les assemblees, etc.
- 2- Representar Càritas, en absència del director o directora, davant tots els organismes públics i privats.
- 3- Signar convenis amb les administracions i altres entitats, així com realitzar els actes jurídics que no estiguin atribuïts a altres òrgans per aquests Estatuts, per delegació del director o directora.
- 4- Actuar com a executiu de les decisions de Càritas Diocesana i vetllar per l'èxit de la màxima eficàcia en el seu funcionament per delegació del director o directora.
- 5- Ajudar el director o directora a supervisar les obres i els serveis de Càritas.
- 6- Informar l'Equip Diocesà del funcionament ordinari de Càritas i transmetre les seves determinacions en l'àmbit intern de Càritas
- 7- Qualsevol altra activitat que li delegui el director o directora.

B.- En l'àmbit de coordinació:

- 1- Garantir la coordinació interna de les àrees i els serveis de Càritas Diocesana.
- 2- Animar, juntament amb el delegat episcopal i el director o directora, el desenvolupament institucional de Càritas en tota la Diòcesi, tot impulsant la creació i orientació de les Càritas parroquials i arxiprestals.
- 3- Impulsar, juntament amb el director o directora i el delegat episcopal, la coordinació de Càritas Diocesana amb les altres entitats eclesials d'acció caritatiu-social de la Diòcesi.
- 4- Coordinar l'elaboració de la memòria anual de Càritas Diocesana.

C.- En l'àmbit d'administració:

- 1- Administrar tots els béns de Càritas Diocesana.
- 2- Vetllar per la bona destinació dels donatius que es rebin i per l'acompliment de les finalitats dels donants.
- 3- Tenir cura que la propietat dels béns de Càritas s'assegurin pels sistemes civilment vàlids.
- 4- Mantenir al dia l'inventari dels béns de Càritas.
- 5- Cobrar les rendes i els productes dels béns, pagar els interessos dels préstecs i/o les hipoteques, aplicar a les finalitats de Càritas els romanents un cop realitzats els pagaments i invertir-los d'acord amb les finalitats, les directrius i els criteris de Càritas.
- 6- Elaborar el pressupost i els comptes de l'administració, tot aplicant i desenvolupant les tècniques de planificació i racionalització administrativa.
- 7- Presentar al Consell Diocesà de Càritas tant el pressupost com els comptes de l'administració perquè els aprovi.
- 8- Fer un seguiment dels pressupostos anuals de Càritas Diocesana a fi d'adoptar les mesures correctores que en cada cas siguin escaients.
- 9- Supervisar el desenvolupament de la comptabilitat general de Càritas i el seu compte de resultats.
- 10- Per tal de controlar la realitat econòmica es procurarà mantenir una gestió comptable a escala diocesana que tengui en compte la realitat arxiprestal i parroquial. En cada cas l'Equip Diocesà aprovarà el model de gestió comptable, tot procurant que hi hagi persones voluntàries involucrades en la gestió comptable.

L'Equip Diocesà podrà delegar les funcions que consideri oportunes, de l'àmbit de la coordinació, gestió i/o administració, en altres persones mitjançant la creació de figures com ara: coordinador/a, gestor/a i/o administrador/a de Càritas; i/o aquelles funcions que siguin necessàries per al bon desenvolupament de Càritas Diocesana de Menorca.

4. Tècnic de Càritas Diocesana

Un tècnic de Càritas Diocesana, proposat pel Director i nomenat pel Bisbe, per tres anys prorrogables.

Tindrà veu i vot en l'Equip Diocesà, la Permanent, el Consell i l'Assemblea de Càritas Diocesana.

TÍTOL TERCER

Organització executiva

Article 28.-

La finalitat dels òrgans executius (àrees) a través dels quals Càritas realitza la seva funció és dur a terme de manera eficaç i coordinada la seva acció caritativo-social.

Càritas Diocesana establirà tots els òrgans que consideri necessaris per al desplegament de la seva funció; i els òrgans executius podran crear-se, transformar-se, unir-se o suprimir-se segons les necessitats de cada moment i sempre amb l'aprovació del Consell Diocesà.

Els camps d'acció permanents de Càritas seran els següents:

- 1- Formació i animació del voluntariat i personal contractat.
- 2- Comunicació i sensibilització.
- 3- Acció social.
- 4- Cooperació internacional.

En cadascun d'ells, i sempre en resposta al que la realitat social vagi plantejant, es podran crear àrees específiques de treball. Cada àrea podrà tenir totes les subcomissions i els programes que siguin necessaris per a la seva funció bàsica, d'acord amb el Pla de treball aprovat pel Consell Diocesà.

Cadascuna d'aquestes àrees elaborarà la seva programació, aprovada per l'Equip Diocesà, per un període determinat de temps, al final del qual s'avaluaran els resultats segons els criteris marcats pels òrgans de govern de Càritas.

Article 29.- Formació i animació del Voluntariat i el personal contractat

El voluntari o voluntària de Càritas és una persona lliure, de mans amistoses, generoses, servicials, alliberadores, dedicades i gastades... fins a la fi.

És persona de mirada desperta, vigilant, lúcida, comprensiva, compromesa... fins a la fi.

És persona solidària, vigilant i disponible, que viu la gratuïtat amb alegria utòpica i esperançada sense límits.

La formació en Càritas té com a missió específica l'animació i ajuda al desenvolupament de les Càritas parroquials i de les Càritas arxiprestals i la promoció de programes de formació de responsables, voluntaris i personal contractat per Càritas Diocesana en els seus diversos àmbits, tot facilitant al mateix temps les publicacions que resultin oportunes per a la missió específica de Càritas. Així mateix, és la seva funció impulsar espais de reflexió sobre el ser i el quefer de Càritas, la doctrina social de l'Església, l'anàlisi de la realitat social....

Article 30.- Comunicació i sensibilització

En el camp de la sensibilització i la comunicació s'exerciran les funcions següents: sensibilització, propaganda i publicitat, realització de campanyes, i en general tots els serveis especials que siguin necessaris per a la presa de consciència de les situacions de pobresa i l'impuls de la comunicació cristiana de béns.

Article 31.- Acció social

En el camp de l'acció social s'exerciran serveis d'atenció directa a persones, grups i comunitats, així com de gestió, informació, promoció i coordinació de programes. És funció de l'acció social, també, suscitar, sostenir i impulsar els programes i serveis especialitzats necessaris (tercera edat, ocupació, sensesostre, minories ètniques, immigrants, dona...).

Article 32.- Cooperació internacional

El camp de la cooperació internacional és expressió de la comunicació cristiana de béns, no sols en l'àmbit de la Diòcesi sinó en relació amb els pobles més pobres i marginats del món sencer.

Article 33.- Coordinador o coordinadora d'àrea

A) El seguiment de cada àrea serà efectuada per un coordinador o coordinadora nomenat per l'Equip de Diocesà, per tres anys prorrogables.

B) Aquests coordinadors establiran, impulsaran i dirigiran els programes i les subcomissions de les seves àrees.

C) Són funcions dels coordinadors d'àrea:

- 1- Garantir que les respostes que es donen des dels diferents programes de la seva àrea siguin coherents amb la identitat de Càritas.
- 2- Generar un equip de treball amb els coordinadors de les altres àrees.
- 3- Elaborar el pressupost anual de l'àrea perquè l'aprovi l'Equip Diocesà i fer-ne el seguiment.
- 4- Ser vehicle d'informació tant de la vida de Càritas com de la Diòcesi per als equips dels programes que formen l'àrea.
- 5- Acompanyar, donar suport i avaluar la marxa dels programes de l'àrea a la llum de les programacions presentades i de les prioritats establertes per Càritas.
- 6- Detectar i presentar les noves necessitats descobertes en el que a la seva àrea es refereix i elaborar propostes.
- 7- Representar l'àrea en els àmbits on es consideri necessari d'acord amb els criteris de la direcció de Càritas Diocesana.
- 8- Impulsar i motivar l'acció de les Càritas parroquials i arxiprestals en l'àrea de la seva competència, sent fidels a les directrius generals del Consell Diocesà de Càritas i servint-los de suport tècnic i amb respecte a la seva autonomia.
- 9- Executar les tasques que li siguin confiades.
- 10- Participar en les reunions de l'Equip Diocesà quan tractin temes de la seva competència i siguin requerits per a això.

D) Els responsables cessaran en les seves funcions:

- 1- Per haver finalitzat el temps fixat en el seu nomenament.
- 2- Per dimissió pròpia acceptada per l'Equip Diocesà.
- 2- Per revocació del seu nomenament per part de l'Equip Diocesà.

Article 34.- Correspon a l'equip de coordinadors d'àrea

- 1- Elaborar la programació conjunta de les àrees de Càritas.
- 2- Coordinar els programes de totes les àrees de manera que estiguin d'acord entre si i amb la programació conjunta.
- 3- Ser plataforma de reflexió i aportar a l'Equip Diocesà la informació necessària per al bon funcionament de Càritas i per abordar els possibles reptes en cada moment.

TÍTOL QUART

Règim econòmic i patrimonial

Article 35.- Capacitat econòmica

En virtut de la seva personalitat jurídica, Càritas Diocesana és subjecte capaç d'adquirir, retenir, administrar i alienar béns segons les normes jurídiques. Els béns de Càritas Diocesana de Menorca són béns eclesiàstics, es regeixen per les disposicions del Dret Canònic i constitueixen un patrimoni autònom destinat als seus fins específics.

Article 36.- El patrimoni

El patrimoni de Càritas està constituït per:

- 1- Els béns mobles i immobles que estiguin al seu nom o posseeixi com propis.
- 2- Els béns de qualsevol classe que adquireixi a títol onerós o gratuït, en especial els procedents de donacions, herències o llegats i, en general, qualsevol ingrés d'origen tant privat com públic que es destini a Càritas Diocesana per a la consecució dels seus fins.

Article 37.- Les fonts de finançament

Les fonts de finançament de Càritas són:

- 1- Les quotes i aportacions de socis i col·laboradors.
- 2- L'import o la participació en les col·lectes imperades de Càritas.
- 3- El rendiment dels mitjans de distinta natura que s'arbitrin per a l'obtenció de recursos i els produïts pels seus propis serveis.
- 4- Les quantitats que la Diòcesi pugui destinar als fins específics de Càritas Diocesana.
- 5- Tota mena d'aportacions, donatius i subvencions.
- 6- Qualsevol altre recurs lícitament adquirit.

Article 38. Les herències.

Les herències s'entendran acceptades, sempre, a benefici d'inventari.

Article 39.- Administració ordinària i extraordinària

A.- Administració ordinària

- 1- Es consideren actes d'administració ordinària els inclosos en el pressupost anual un cop que aquest ha estat aprovat.
- 2- Aquest tipus d'administració es realitzarà d'acord amb el que disposa el Pla comptable del Ministeri d'Economia i Hisenda per a entitats sense ànim de lucre.
- 3- Durant el primer semestre de cada any, l'Administrador diocesà, en nom de la Comissió Permanent, formularà i presentarà a l'aprovació del Consell Diocesà els comptes anuals (balanç de situació, compte de resultats i memòria) tancats el trenta-un de desembre.
- 4- Els comptes anuals, una vegada aprovats pel Consell Directiu Diocesà, seran dipositats a la Cúria Diocesana.

B.- Administració extraordinària

Han de considerar-se actes d'administració extraordinària:

- 1- Els que modifiquen o suposen un risc notable per a l'estructura del patrimoni de la institució.
- 2- La inversió de diners i els canvis de les inversions fetes sempre que suposin una alteració notable en la natura dels béns que s'inverteixen o risc greu per a la inversió quan el seu valor excedeixi els límits fixats per la Conferència Episcopal.
- 3 - Per aquests actes farà falta l'acord de l'Equip Diocesà i, si escau, els procediments canònics corresponents.

Article 40.- Alienació de béns

L'alienació de béns immobles de Càritas Diocesana requereix l'autorització del bisbe de la Diòcesi.

Article 41.- Representació

En tots els actes d'administració ordinària Càritas estarà representada davant de terceres persones pel seu director o directora, o la persona en qui delegui.

En tots els actes d'administració extraordinària Càritas Diocesana estarà representada davant de terceres persones pel seu director o directora, o per la persona en qui delegui.

I en tots els actes d'alienació o disposició, després d'obtenir les autoritzacions corresponents, Càritas Diocesana estarà representada pel seu director o directora, o per la persona en qui delegui.

TÍTOL CINQUÈ

Organismes jurídics creats per Càritas

Article 42.-

A fi d'evitar la concentració de mitjans i activitats de Càritas Diocesana, aquesta podrà constituir organismes jurídics dotats de personalitat jurídica civil, d'acord amb la normativa legal vigent, per a l'èxit d'objectius propis de l'acció caritativo-social de l'Església.

L'administració dels béns dels organismes jurídics de Càritas Diocesana i la gestió de les obres promogudes per aquests hauran de manifestar amb claredat que, tant els seus béns com les seves obres, no tenen cap altra finalitat que la realització dels objectius caritativo-socials definits en les respectives cartes fundacionals. L'òrgan de govern de l'organisme jurídic serà el responsable immediat que en la seva actuació aquest respongui rigorosament als fins fundacionals i compleixi fidelment allò que s'hagi establert en els seus estatuts.

Càritas Diocesana podrà exigir les informacions i dades que cregui oportunes per fer el seguiment dels seus organismes jurídics i de les obres promogudes per aquests, i també podrà efectuar totes les visites que consideri oportunes amb la mateixa finalitat.

Només Càritas Diocesana, que compleix els requisits legals pertinents, podrà canviar el text de la Carta Fundacional. Igualment, les modificacions que s'hagin d'introduir en els Estatuts hauran de ser prèviament aprovades per ella.

Els membres de la Junta de Govern seran de lliure designació del Consell Diocesà de Càritas.

TÍTOL SISÈ

Càritas a la Diòcesi

Article 43.-

L'acció de Càritas a la Diòcesi es desenvolupa a través de les Càritas parroquials. Càritas Diocesana promourà la creació i el desenvolupament de les Càritas parroquials, el funcionament de les quals es regirà per les disposicions i directrius pertinents, donades per l'autoritat diocesana competent.

En ser l'acció caritativo-social una expressió connatural de l'acció evangelitzadora de les comunitats parroquials, aquestes també actuaran en aquest camp amb la competència i la responsabilitat pròpies i originàries que els correspon en la seva actuació pastoral. Correspon als serveis de Càritas Diocesana ajudar i potenciar les Càritas parroquials en el compliment de la funció que els és pròpia en el servei als pobres i exclosos.

A fi d'assegurar i consolidar la comunió en la diaconia de la caritat pròpia de l'Església diocesana, hi haurà d'haver una mútua i estreta comunicació entre les Càritas parroquials i la Càritas Diocesana, de manera que sigui possible l'estreta col·laboració entre elles.

Així mateix, i amb aquesta mateixa finalitat, col·laborarà amb els altres secretariats de l'Àrea de Pastoral Social de la Diòcesi (Pastoral de la Salut, Pastoral Penitenciària, etc.).

Article 44.- Càritas Parroquial

Càritas Parroquial és l'organisme ordinari de les parròquies per promoure l'animació i sensibilització comunitària de l'acció caritativo-social a la seva demarcació.

A.- L'equip de Càritas Parroquial estarà compost per:

- 1- El rector o un delegat seu com a consiliari.
- 2- El director o directora de Càritas Parroquial, nomenat pel rector, per tres anys renovables.
- 3- El secretari o secretària, nomenat per tres anys renovables.
- 4- El tresorer o tresorera, nomenat per tres anys renovables.

5- La resta dels voluntaris i voluntàries que col·laborin en les tasques caritatiu-socials de la parròquia.

B.- Correspon a la Càritas Parroquial:

- 1- Atendre les situacions de necessitat que es produeixin en l'àmbit de la comunitat parroquial, en coordinació amb els Serveis de Càritas Arxiprestal i Diocesana, de qui rebrà informació i la hi facilitarà.
- 2- Facilitar a la comunitat parroquial el coneixement de les realitats de pobresa i exclusió social i de les seves causes, així com promoure la denúncia de les injustícies existents a la seva demarcació.
- 3- Animar el sentit de l'amor cristià i les exigències de la solidaritat amb els necessitats.
- 4- Procurar la integració de l'acció caritatiu-social en la vida i en la pastoral general de la parròquia com un element central de la tasca evangelitzadora..
- 5- Impulsar la comunicació cristiana de béns dins la parròquia i en l'àmbit diocesà.
- 6- Coordinar les seves funcions tant amb la resta dels equips de la parròquia dedicats a accions caritatiu-socials com amb la Càritas Arxiprestal.
- 7- Proposar al Consell Pastoral Parroquial i promoure, d'acord amb aquest, totes les iniciatives que es considerin necessàries per concretar els acords i les orientacions de Càritas Diocesana.

C.- Els recursos econòmics de la Càritas Parroquial són:

- 1- Els provinents de les col·lectes imperades de Càritas en el percentatge que es determina en cadascuna d'elles i d'altres col·lectes que poguessin fer-se amb aquesta finalitat.
- 2- Les donacions que es destinin a aquesta finalitat per part dels donants.
- 3- Les quotes de socis de Càritas Parroquial, si n'hi hagués.
- 4- Anualment Càritas Parroquial remetrà a Càritas Diocesana el balanç-memòria dels seus ingressos, les seves despeses i les seves activitats, a fi d'incorporar-lo a la memòria anual de Càritas Diocesana i possibilitar una bona comunicació cristiana de béns.

Article 45.- Càritas Arxiprestal

Els arxiprestats constituïran Càritas arxiprestals com a lloc de trobada i col·laboració, i per promoure conjuntament iniciatives de les Càritas parro-

quals en l'àmbit corresponent que ultrapassi les competències i possibilitats de les parròquies. La Càritas Arxiprestal no té personalitat jurídica i neix amb la funció de coordinació, sense minvar el protagonisme ni la responsabilitat que en l'acció caritativo-social ha de tenir la Càritas Parroquial ni interferir les competències pròpies de Càritas Diocesana.

A.- L'equip de la Càritas Arxiprestal estarà format per:

- 1- Consiliari de Càritas Arxiprestal elegit pels rectors de l'Arxiprestat, per tres anys renovables.
- 2- El director o directora de Càritas Arxiprestal, nomenat, per tres anys renovables, pel bisbe, d'una terna presentada per les Càritas parroquials.
- 3- El director o directora de cadascuna de les Càritas parroquials.
- 4- El secretari o secretària, elegit entre els membres, per tres anys renovables.

B.- Correspon a Càritas Arxiprestal:

- 1- Facilitar la trobada dels qui treballen en les distintes Càritas parroquials de l'Arxiprestat.
- 2- Coordinar les accions de les distintes Càritas, establint una unitat de criteris a l'Arxiprestat.
- 3- Impulsar la comunicació cristiana de béns entre les parròquies.
- 4- Coordinar les seves funcions amb la resta de les comissions arxiprestals dedicades a accions caritativo-socials, amb la resta d'entitats eclesials i amb les comunitats religioses dedicades a l'acció caritativo-social.

Les Càritas parroquials de la Diòcesi quedaran agrupades segons arxiprestats en Càritas arxiprestals, el director o directora de cadascuna de les quals serà membre nat del Consell Diocesà de Càritas.

Seran funcions del director o directora de la Càritas Arxiprestal, a més d'aquelles derivades de la seva condició de membre del Consell Diocesà, transmetre les inquietuds i els suggeriments de la Càritas Arxiprestal al Consell Diocesà i comunicar informacions, consultes i decisions d'aquest a la Càritas Arxiprestal.

TÍTOL SETÈ

Càritas i altres entitats eclesials d'acció caritativo-social

Article 46.-

- 1- S'entén per entitats eclesials d'acció caritativo-social aquelles associacions, institucions, instituts, fundacions, ordes i congregacions erigides o formalment aprovades per la Jerarquia que, d'acord amb el seu dret propi, realitzen a la Diòcesi activitats que s'emmarquen en els fins i els objectius de Càritas Diocesana establerts en aquests Estatuts.
- 2- La vinculació de les entitats eclesials d'acció caritativo-social amb Càritas en els diversos àmbits, té com a finalitat expressar l'eclesialitat de l'amor preferencial de la nostra Església particular pels pobres.
- 3- Les entitats eclesials d'acció caritativo-social podran estar representades en l'Assemblea Diocesana de Càritas i en el Consell Diocesà, d'acord amb allò que s'ha establert en aquests Estatuts.
- 4- Respectant els seus Estatuts i constitució, Càritas Diocesana animarà i coordinarà funcionalment l'acció de les entitats confederades d'acció caritativo-social, a través de programes elaborats conjuntament.

TÍTOL VUITÈ

Modificació d'Estatuts

Article 47.-

Aquests Estatuts podran ser modificats pel bisbe per iniciativa pròpia, a proposta del Consell Diocesà o a proposta de l'Equip Diocesà, amb un informe previ en ambdós casos.

TÍTOL NOVÈ

Dissolució de Càritas Diocesana

Article 48.-

Càritas Diocesana es dissoldrà en els supòsits previstos en la legislació canònica i quan ho decideixi el bisbe, després d'escoltar el Consell Diocesà.

En el cas de dissolució, el bisbe nomenarà d'entre els membres del Consell Diocesà de Càritas una Comissió Liquidadora. Els béns resultants de la liquidació, un cop ateses totes les obligacions, passaran a disposició del Bisbat perquè els utilitzi en fins de caràcter caritatiu-social.

OBJECTIUS COMUNS PER AL BIENNI 2005 – 2007

Si com Església del Crist volem comunicar l'Evangelí, *tenim la responsabilitat de promoure un ambient eclesial on tots els fidels s'hi trobin a gust i els qui toquin a la porta s'hi sentin fraternalment acollits.*

Amb aquest esperit, i continuant treballant en cada Comunitat els Objectius dels Biennis anteriors, tenint en compte el que hem compartit en els darrers Consells Presbiteral i Diocesà de Pastoral, ens proposam els següents OBJECTIUS DIOCESANS:

- 1.- **Promoure entre tots una vivència, celebració i transmissió de la fe amb goig i convicció** (cfr ADM, 69).
- 2.- **Fomentar, segons la Doctrina Social de l'Església, la “formació i la participació activa” en els àmbits de l'acció social, del món de la cultura i de la política** (cfr ADM, 96).

Com d'altres vegades, també ara hauríem de recordar tots que aquests són “Objectius **PRIORITARIS**” per als dos propers cursos i que “tots” hauríem d'assumir-los perquè són “**DIOCESANS**” i, per tant, comuns i vinculants per a tots.

Igualment, a l'Assemblea Diocesana es va aprovar que “*els Consells Pastorals de les Parròquies i dels altres llocs de culte elaborin a principi de cada curs (Octubre) la programació pastoral anual, seguint els criteris del pla pastoral diocesà. Al final de cada curs (Juny) se'n farà la corresponent avaluació. La programació pastoral de cada parròquia o lloc de culte es presentarà a la Vicaria general*” (cfr ADM, 117).

En cada àmbit de pastoral s'haurien de fer les **concrecions corresponents:**

- *QUÈ ENS PROPOSAM? (objectius específics)
- *PER QUÈ? (motivacions essencials)
- *COM? (accions i mitjans)
- *QUAN? (calendari)
- *QUI (persona física) ES FA RESPONSABLE? (que es dugui a terme)
- *AVALUACIÓ? (dia i manera de verificar resultats i/o d'actualitzar la programació tenint en compte les noves realitats que s'hagin produït).

Sempre molt agraït a la feina que feis i animant-vos a seguir treballant pel Regne a Menorca.

Amb la meva salutació a cadascú,

† **Joan, Bisbe**

DOCUMENTS DEL BISBE

ESTATUT-MARC DELS CONSELLS PASTORALS PARROQUIALS

JOAN PIRIS FRÍGOLA
PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE MENORCA
EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA

L' Assemblea Diocesana prescriu que *“totes les parròquies i llocs de culte estableixin Consells de Pastoral i d'Economia operatius. Els seus estatuts i reglaments, degudament aprovats per l'Ordinari local, s'ajustaran, en els seus mínims, a un estatut-marc. Els Consells Presbiteral i Pastoral Diocesà elaboraran l'estatut-marc dels Consells Pastorals Parroquials i d'Economia. En l'elaboració de l'estatut-marc del Consell Parroquial d'Economia intervindrà també el Consell Diocesà d'Economia. En el Consell Pastoral Parroquial o d'altres llocs de culte hi estaran presents tots els grups i organismes, que elegiran els respectius representants, els quals seran renovats segons estatuts”* (ADM 116).

En totes les nostres Parròquies existeix ja un Consell Pastoral o equivalent, però per tal de facilitar el seu funcionament a tenor del cànon 536 de CDC i altres textos concordats i complementaris, i per donar compliment a l'establert en la proposta 16 de l' Assemblea Diocesana de Menorca, s'ha redactat un projecte d'Estatuts-marc dels Consells Pastorals Parroquials, perquè serveixi, *fetes les oportunes adaptacions*, per a cada una de les Parròquies i llocs de culte de la Diòcesi.

Aquest Estatut-marc ha estat elaborat amb la participació dels membres del Consell del Presbiteri i del Consell Diocesà de Pastoral, respectivament.

Pel present, doncs,

Disposo

L'aprovació i promulgació d'aquest Estatut-Marc tal i com figura a l'anex d'aquest Decret, el qual entrarà en vigor a partir de la seva publicació al Butlletí Oficial del Bisbat.

Ciutadella de Menorca, a 29 de juny de dos mil cinc

+ Joan Piris Frígola,
Bisbe de Menorca.

Jaume Ametller Pons,
Secretari General i Canceller

DIÒCESI DE MENORCA ESTATUTS - MARC DELS CONSELLS PASTORALS PARROQUIALS

PREÀMBUL

D'acord amb el c. 536 § 1 i de la *proposta d'actuació* núm. 116 de l'Assemblea Diocesana de Menorca, havent escoltat el Consell Presbiteral, considero molt necessari que es constitueixi a cada Parròquia un *consell pastoral* en el qual els fidels cristians, juntament amb el Rector que el presideix, *promouen i acompanyen* l'activitat pastoral.

D'acord amb el c. 536 § 2, el Consell Pastoral Parroquial (CPP) té vot consultiu i es regirà per les normes establertes en el present *estatuts - marc*.

I. NATURALESA, FINALITAT I COMPETÈNCIES

1. El CPP és un organisme eclesial de corresponsabilitat a nivell parroquial, instrument de diàleg i cooperació, mitjançant el qual els membres de la parròquia exerceixen el seu dret de manifestar als pastors les necessitats i desigs (Cf. C. 212 §2), expressen la pròpia opinió sobre el que pertoca al bé de l'Església (Cf. C. 212 §3) i participen segons les seves capacitats i preparació (Cf. C. 228 §2).

2. El marc funcional del CPP contempla les següents *competències específiques*:

- 2.1. Analitzar la realitat de la comunitat parroquial i del poble que aquesta ha d'evangelitzar i cercar les respostes pastorals més adequades.
- 2.2. Suggestir i analitzar propostes per a una major participació dels fidels en les tasques parroquials, recollir les iniciatives i discernir sobre la conveniència de realitzar-les.
- 2.3. Donar a l'inici del curs suggeriments al programa general d'activitats de la parròquia, tenint en compte els Objectius de la Diòcesi i la programació de l'arxiprestat.
- 2.4. Revisar, al final de curs, les activitats pastorals realitzades, traient-ne conseqüències i suggeriments per al curs següent.

2.5. Preparar les Assemblees parroquials.

2.6. Elegir els representants de la Parròquia en el Consell per a la Coordinació Pastoral de l'Arxiprestat.

II. COMPOSICIÓ

3. Formen el CPP un grup de cristians laics que representin vertaderament la comunitat humana que constitueix la parròquia, tenint en compte: les diferents zones d'habitatge; les condicions professionals i socials diverses; i la pluralitat d'apostolats a títol personal i a títol d'associació.

4. Aproximadament dos terços dels laics que prenen part en les reunions dels CPP haurien de provenir d'una elecció lliure que hagin fet els diversos grups o associacions de la parròquia.

5. Convé que el nombre de membres dels CPP no sigui excessiu, per a facilitar treballar correctament.

6. Els membres del CPP no hi aporten una representació estricta i despersonalitzada del seu grup, com si fossin tant sol portaveus, sinó que actuen en nom propi, i amb el seu criteri personal.

Membres nats

7. A més del Rector, componen el consell CPP tots els preveres i diaques (si hi són) que treballen pastoralment dins la demarcació territorial de la parròquia, així com aquelles persones que per raó d'un ofici canònic participen en la cura pastoral de la parròquia.

Membres elegits

8. També forma part del CPP un representant de les instituts de vida consagrada o societats de vida apostòlica establerts dins de la demarcació parroquial.

9. Un representant del Consell Parroquial d'Economia.

10. Un representant de cada moviment, grup o associació presents a la Parròquia.

11. Un representant de cadascú dels centres d'ensenyament catòlic al territori parroquial; i un altre dels professors catòlics dels centres no confessionals.

Membres designats

12. El Rector podrà designar alguns altres membres del CPP, amb la finalitat que aquest reflecteixi adequadament la realitat social i eclesial de la Parròquia, el número dels quals no podrà superar un terç del total.

Membres ocasionals

13. Pot resultar aconsellable que en las reunions del CPP hi hagi una participació més o manco esporàdica d'altres fidels que sincerament ho desitgin o siguin convocats pels seus coneixements específics en relació a la temàtica programada.

III. FUNCIONAMENT

14. D'entre els membres del CPP s'elegeix un **SECRETARI**, que anotarà al llibre corresponent les actes de les reunions, deixant constància de la data i hora, del nom dels qui han assistit i escriurà una relació esquemàtica dels temes tractats i dels acords presos.

15. Quan es cregui convenient es crearà una **Comissió de feina** per a l'estudi de temes determinats.

16. Els CPP que estiguin formats per més de dotze persones han de tenir una *Comissió Permanent* per a la preparació i seguiment del que tracten les reunions generals: integrada pel Rector, el Secretari i un màxim de tres membres, elegits pel CPP.

IV. DURADA I CESSAMENT

17. Els membres nats formen part del CPP mentre tenen el seu càrrec a la Parròquia.

18. Els membres elegits i designats formen part del CPP durant un període de quatre anys, podent ser reelegits.

19. Els membres elegits cessen en el cas de deixar de formar part del moviment, grup o associació que representen, que escolliran un substitut fins a completar el període de quatre anys.

V. REUNIONS

20. El Rector de la Parròquia ha de convocar i reunir el CPP en sessió ordinària *almenys* tres cops l'any, segons aquest ritme: setembre/octubre, febrer i juny i en sessió extraordinària es reunirà quan el Rector i la Comissió Permanent ho acordin o quan ho demani la majoria de membres del CPP.

21. És convenient que, de manera ordenada, per mitjà d'un cicle anual o bianual, al llarg de les reunions, es vagi fent un estudi complet de les tasques pròpies de la Parròquia. A tall d'exemple, es pot seguir la relació que assenyalen els cànons 528 i 529.

22. També s'han de tractar, en les reunions del CPP els aspectes que des del Bisbat es van marcant com a punts preferent de revisió de d'aquelles qüestions d'actualitat pastoral i evangelitzadora.

VI. ACORDS

23. Es considerarà acord del CPP la conclusió que obtingui, a més de l'aprovació del Rector, el vot favorable de la meitat més un dels membres presents en sessió plenària, quan hi participi la majoria dels qui han de ser convocats.

24. Tots els membres del CPP s'han de considerar corresponsabilitzats i compromesos pels acords del CPP.

VII. DISSOLUCIÓ

25. Quan una parròquia rep un nou Rector, el CPP queda provisionalment en funcions per un període de sis mesos. Passat aquest període, s'ha de procedir a una nova elecció del CPP.

26. Fora del cas anterior, sols per raons molt greus i havent consultat l'Ordinari podrà el Rector dissoldre el CPP, havent-se de procedir a la constitució d'un nou CPP en el termini màxim de sis mesos.

DISPOSICIONS FINALS

27. Segons les possibilitats reals de cada Parròquia, tots els CPP han de tenir un breu reglament de funcionament on es concreti amb més detall les indicacions generals que es donen en aquests Estatuts-marc.

28. Els CPP ja constituïts hauran d'acomodar-se a la normativa marc dels presents Estatuts.

29. Les normes d'aquests Estatuts-marc s'han d'aplicar també a aquelles comunitats de fidels i llocs de culte assimilables a les Parròquies.

El presente artículo tiene como objetivo principal analizar el estado actual de la psicología en Venezuela, considerando los aspectos teóricos y metodológicos que la sustentan.

En primer lugar, se abordará el tema de la formación profesional de los psicólogos en el país, así como el rol que desempeñan en la sociedad venezolana. Posteriormente, se explorarán los desafíos que enfrenta esta disciplina en el contexto actual.

CONCLUSIONES

En conclusión, se puede afirmar que la psicología en Venezuela ha experimentado un crecimiento significativo en los últimos años, gracias a la dedicación de sus investigadores y profesionales.

Sin embargo, persisten ciertos obstáculos que impiden el desarrollo pleno de esta ciencia, por lo que es necesario implementar medidas que permitan superarlos.

Finalmente, se espera que este estudio contribuya a la reflexión crítica sobre el futuro de la psicología en nuestro país, promoviendo así el avance de esta disciplina.

En el presente artículo se ha abordado el tema de la psicología en Venezuela, considerando los aspectos teóricos y metodológicos que la sustentan.

El presente artículo tiene como objetivo principal analizar el estado actual de la psicología en Venezuela, considerando los aspectos teóricos y metodológicos que la sustentan.

En primer lugar, se abordará el tema de la formación profesional de los psicólogos en el país, así como el rol que desempeñan en la sociedad venezolana. Posteriormente, se explorarán los desafíos que enfrenta esta disciplina en el contexto actual.

En conclusión, se puede afirmar que la psicología en Venezuela ha experimentado un crecimiento significativo en los últimos años, gracias a la dedicación de sus investigadores y profesionales.

CONSELL PASTORAL DIOCESÀ

El dissabte, dia 26 de febrer, es reuniren els membres del Consell Diocesà de Pastoral, al Santuari de la Mare de Déu del Toro per tal de dur a terme la reunió convocada d'acord amb el següent ordre del dia:

1r: Pregària.

2n: Aprovació, si cal, de l'acta anterior.

3r: Diàleg obert i aportacions dels membres del Consell, a partir del material adjuntat, sobre el tema de consulta: El Diaconat Permanent.

4t: Altres informacions.

5è: Precs i suggeriments.

Essent les deu hores del matí, començà la reunió amb la pregària inicial, després de la qual l'acta de la sessió anterior fou aprovada per unanimitat dels assistents.

Es van incorporar nous membres al Consell: F. Villalonga i Montserrat Farrés, com a representants de l'Arxiprestat de Maó, així com Sor Enriqueta Garriga. El Senyor Bisbe els donà la benvinguda i comentà que algunes Delegacions com les de Missions i Justícia i Pau, encara no tenen representants triats. Així mateix recordà que els estatuts estableixen que el Consell ha de renovar el 50% de membres cada dos anys, per tant caldrà obrar en conseqüència.

Excusaren la seva absència el secretari Joan Lluís Hernández, Joan Bosco Faner, Antoni Carreras, Jaume Ametller, Pere Riera, Pere Comella, Tomàs Bosco i Bernat Caritx.

Es passà, després, al tercer punt, el principal d'aquesta convocatòria. Abans d'entrar a fons en ell, es digué que el que es resolgués s'haurà de fer arribar als diferents grups i presentar les conclusions als tres arxiprestats.

El ponent encarregat, Joan Febrer, manifestà que la seva aportació s'havia fonamentat en la ponència de Mn. Lluç Riera, un extracte de la qual havia estat lliurada, amb la convocatòria, a cada membre del Consell, per tal que tothom hagués tingut prou temps de preparar les seves aportacions al Consell. Es tractava, idò, de reflexionar, tots junts, entorn a la conveniència o no d'instaurar el diaconat permanent a la Diòcesi.

Joan Febrer començà aclarint quina realitat eclesial significa en una església, Poble de Déu i servidora. Definí les atribucions pròpies del diaca permanent i les seves tasques. Concretà, després les dimensions que han de ser el fonament de la feina diaconal. Es referí a la seva missió pastoral i repassà la formació que es requereix per a poder ser ordenat diaca.

Acabada la seva exposició, comencen diverses intervencions dels membres del Consell, moderades per Joan Mercadal.

Totes les intervencions havien de respondre, d'alguna manera, a les qüestions formulades a la convocatòria, en concret aquestes tres:

**Es veu convenient la instauració del diaconat permanent a la diòcesi?*

**Quines passes convindria donar per instaurar el diaconat permanent a la Diòcesi?*

**Quins criteris pastorals s'han de tenir per a l'elecció, formació i missió pastoral dels diaques permanents?*

La primera intervenció fou la de Bartomeu Llompart, el qual, després de llegir unes notes de Perarnau, creu que ara, a Menorca, no ho veu convenient. En tot cas, digué, no ha de ser una suplència per la manca de clergat. Creu més positiva la conscienciació i el compromís dels laics envers els ministeris laicals, més en consonància amb l'esperit del Concili vaticà II.

Joan Mir intervingué en la seva condició d'home casat i, com a tal, veu molt difícil, digué, poder atendre totes les responsabilitats (el diaca, el pare, l'espòs). Planteja també una qüestió problemàtica: I per què no ho poden

ser les dones? Troba que els requisits són molt exigents. “S’ha de ser un sant”. No és fàcil trobar un perfil així. Creu millor, per tant, que els laics s’impliquin en tasques de compromís eclesial.

Gerard Villalonga pensa que sí hi pot haver persones que es sentin cridades en aquest servei. Valora tot el que pot aportar de riquesa, en la diversitat de la realitat de l’església.

Isabel Serra, en la línia de Llompart i Mir, creu que no és una necessitat peremptòria. En tot cas, afirma, la seva instauració no hauria de suposar mai l’arraconament del servei laïcal.

Margarida Campins sí ho troba oportú. Pensa que donant-ho a conèixer, oferint-lo potser algú es podria sentir cridat.

Intervingué, després, el Senyor Bisbe per tal d’afirmar que ell, personalment, té dubtes al respecte. No ho veu prou clar. Recorda que a la diòcesi de Mallorca hi ha set diaques. Posà l’accent en la vessant essencial de la vocació i el servei.

Joan Febrer sí ho troba convenient. És completar el previst: bisbe, preveres i diaques. Destaca una objecció: es torna a excloure a la dona.

La Germana Teresa pensa que, malgrat que hi ha pocs capellans, també es constata un bon nombre de laics compromesos, és a dir que troba que actualment no fa falta.

Joan Miquel Sastre afirma tenir també dubtes. “Teològicament sí. Vocació, consagració, disponibilitat”. No hauria de ser, en cap cas, una oportunitat per sufocar cap frustració.

Xisco Huguet troba que Menorca té una gran riquesa de comunitats, les quals funcionen molt bé. Li agradaria que hi hagués persones que es sentissin cridades a fer aquest servei.

Xavier Martín intervingué i aportà la pròpia experiència personal d’un temps passat. De fet, ell es va decantar per aquesta possibilitat, però el moment no era el més oportú (secularització de capellans... semblava que aquest ministeri podia ésser una “sortida” del celibat).

Serafí Barro afirmà que la conveniència estaria en funció de les feines que se li encomanessin. En tot cas, hauria de manifestar un perfil dialogant amb el món i ecumènic d'apropament a les altres religions. La seva missió, segon ell, seria la de "fer de frontissa" entre la societat civil i l'estament clerical. "No hauria de fer olor a sagristia, sinó de carrer".

Gerard Villalonga intervingué de nou per tal d'afirmar que molts prejudicis que tenim és perquè solem privilegiar la dimensió cultural. La feina del diaca no és de suplència. Actualment, a Menorca, estem en una realitat de nova evangelització. En aquest camp, el diaca hi tindria prou feina a fer. L'Església ha de seguir proporcionant els ministeris laïcals també.

En opinió de Sebastià Taltavull, el diaconat no és una qüestió de fer, sinó de ser. Els serveis poden ser diversos. La seva pregunta és si de debò ens enriqueix la instauració d'un nou ministeri?

Sor Enriqueta Garriga pensa que negar aquesta possibilitat és tancar una porta. Pot ser que hi hagi persones que es sentin cridades. Troba que sí s'hauria d'oferir aquesta opció. No s'ha de tenir por.

Arribat aquest moment la sessió s'atura uns breus moments per tal de fer un descans, en el transcurs del qual tots els membres foren complimentats esplèndidament, amb galetes i cafè, gràcies a la deferència de Mn. J. Fco. Huguet i les monges (el dia era molt fred, de rigorós hivern).

A l'inici de la segona part, el Senyor Bisbe prengué la paraula i digué que s'ha de continuar escampant la consulta en relació a aquest tema. Es necessitaria un gran consens des de la base. D'aquí la importància que la comissió informi degudament els consells Arxiprestals.

Gerard Villalonga comentà que si, finalment, es resolgués donar aquesta passa endavant, seria fonamental escollir bé el que vertaderament volem que han de ser els diaques permanents.

Joan Miquel Sastre pensa que no s'hauria de presentar un debat del tipus diaconat sí o no. Primerament caldria aclarir i donar a conèixer molt bé què és un diaca i quin és el seu paper.

Acabades totes les intervencions hagudes en relació a aquest punt, es passà al quart punt: *altres informacions*.

El senyor Bisbe va fer referència a la iniciativa presa de crear una Unitat Depenent de la presó de Palma de Mallorca a la nostra illa. Prengué la paraula Isabel Serra, Directora de la Pastoral Penitenciària, per tal d'informar breument dels passos que s'han donat per tal de fer realitat el que es creu una autèntica necessitat. Va fer referència al comunicat de premsa del Bisbat. Comentà les gestions fetes amb la Direcció general d'institucions penitenciàries i amb el Director de la presó de Palma. La idea és que els presos de 3r grau puguin viure a l'illa. El seu perfil és el d'una persona no conflictiva que ha d'acceptar responsablement el pla de vida establert, inclosa la feina que li atorgui la Unitat Depenent. Els presos estaran ocupats tot el dia. El cap de setmana el podran passar a casa seva. També podran dinar, diàriament, a casa seva. Informa que, en aquests moments, s'està redactant un projecte i s'estan planificant els corresponents recursos. Es començarà amb tres persones i s'arribarà a un màxim de 12. Són persones, digué, que ja han pagat pel que feren i ara se'ls ha de reinserir socialment.

Es comentà, després, el darrer comunicat de Justícia i Pau aparegut al Diari. El Senyor Bisbe, després d'assegurar que ordinàriament mai no impedirà cap publicació, es qüestiona si és propi que un organisme diocesà pugui afirmar certes coses, emparant-se en l'anonimat. Afirmar que vol tenir un criteri al respecte per altres ocasions, si s'escau.

Xisco Huguet afirma que, en aquest sentit, s'ha de gaudir de la màxima llibertat, però també amb la màxima responsabilitat.

Gerard Villalonga pensa el mateix. En les coses que són opinables, alguns catòlics, com a veu d'Església, poden discrepar. Però sol·licita que aquests comunicats es facin amb noms i llinatges.

Joan Febrer explicà la seva versió. Els membres de Justícia i Pau de Menorca varen trobar que el contingut del comunicat de la Delegació de Mallorca era assumible. Agraí la no censura per part del Bisbe. Digué també que ha rebut observacions amb les quals hi està d'acord.

Gerard Villalonga digué que el comunicat entrava en conflicte amb els propis estatuts de l'organisme. Afirmà que alguns catòlics no es varen atrevir a replicar públicament per tal de no provocar escàndol.

El Senyor Bisbe afirmà que el dret a debatre és evident, però ell s'estimaria més que no es firmin com a organisme diocesà (que és sempre veu institucional) sinó com a persones, amb nom i llinatges.

Xavi Martín opina que s'ha de recuperar una crítica interna de l'Església. No es pot presentar una única realitat.

Joan M. Sastre digué que el diàleg s'ha d'afavorir però pensa que més bé s'hauria de potenciar pel fet de proclamar el que ens uneix més que no el que ens separa. Certs col·lectius solen sempre criticar negativament, accentuar els punts conflictius. També s'haurien de valorar positivament alguns fets de la vida eclesial.

I sense haver-hi més temes a tractar, es donà per conclosa la reunió, essent les tretze hores.

(Nota.- L'Acta de la Sessió del 18 de Juny serà publicada en el proper Butlletí).

Diego Dubón
Secretari accidental

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

MAIG 2005

Dia 1

- Al Toro, comparteix taula amb els integrants del Seminari Menor en Família i els seus formadors.
- Participa a la Jornada de Menorca Missionera.

Dia 2

- A Alaior, Eucaristia i convivència amb motiu de la festa de la Gent Gran.
- Al Toro, participa a la Jornada de P. Familiar (prematrimonial).

Dia 3

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.

Dia 4

- Al Seminari, Eucaristia amb les Comunitats de GG. FF. de la Misericòrdia de Ciutadella (festa de la Titular).

- Rep visites a Cal Bisbe.
- A Ciutadella, participa a la reunió del Consell Arxiprestal.

Dia 5

- Al Toro, dina amb un nombrós grup de Professionals dels MCS de Menorca i després té amb ells un col·loqui obert.

Dia 6

- Entrevista amb el missioner Angelo Benedetti S.J.
- A Maó, presideix l'Eucaristia-funeral de Mn. Enrique Cardona Pons (a.c.s.).

Dia 7

- Al Santuari de la Mare de Déu del Toro, presideix la Missa i participa al dinar de germanor amb motiu de la Jornada diocesana de preveres i religiosos/es.
- A Ciutadella, celebra el Sagrament de la Confirmació a Sant Antoni Mª Claret.

- Al Toro, participa a la Vetlla de pregària a Santa Maria.

Dia 8

- Al Santuari de la Mare de Déu del Toro, beneeix els termes i celebra l'Eucaristia del Diumenge de l'Ascensió.

Dia 9

- Despatxa assumptes a Cal Bisbe.
- Reunió amb responsables de Protocol preparant la Visita dels Prínceps d'Astúries.

Dia 10

- Reunió amb els responsables diocesans de l'àrea de patrimoni.

Dia 11

- Participa als actes institucionals amb motiu de la Visita dels Prínceps d'Astúries.

Dia 12

- Visites a Cal Bisbe.

Dies 13 i 14

- Viatja a Eivissa per tal de concelebrar l'Eucaristia d'Ordenació del nou Bisbe.

Dia 15

- A Maó, reunió amb membres del Secretariat de P. Familiar.
- Celebra el Sagrament de la Confirmació a l'Església parroquial del Carme.

- A Ciutadella, presideix l'Ofici de Vespres i l'Eucaristia de cloenda del Tridu de Pentecosta a la Catedral.

Dia 16

- Despatxa amb col·laboradors.
- Participa a la reunió del Consell Diocesà d'Economia.

Dia 17

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Visita el Monestir de GG Clarisses.

Dia 18

- A Sant Felip, convivència amb el Rev. Michel Bunce i membres de la Comunitat Anglicana.

Dia 19

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- Al Seminari, Celebració Eucarística i Convivència en la festa de Jesucrist Gran Sacerdot.
- Visita un capellà malalt a casa seva.

Dies 20-22

- Viatja a Saragossa i participa als actes commemoratius del 150 anys de la Immaculada.

Dia 23

- A Ciutadella, visita a casa seva una senyora que fa els 100 anys.
- A Sant Francesc de Ciutadella,

presideix l'Eucaristia-funeral de la mare de Mn. Francesc Triay.

Dia 24

- Rep visites, entre les quals el Provincial dels Salesians i un Conseller del Superior Major.

Dia 25

- Al Toro, participa al curset de formació permanent per al clergat.

Dia 26

- Al Toro, participa a la segon part del curset de formació permanent per al clergat.
- Reunió amb els Responsables del Santuari.

Dia 27

- Visita un capellà malalt a casa seva.
- Visita la Comunitat de RR. Clarisses.
- A Maó, assisteix al Curset de P. Penitenciària.

Dia 28

- A Maó, a la Casa de l'Església, assisteix al Curset de P. Penitenciària.
- A Ciutadella, a Sant Esteve, celebra el Sagrament de la Confirmació d'11 adults.

Dia 29

- A Ciutadella, al Centre Cate-

quístic Sant Miquel, celebra el Sagrament de la Confirmació.

- Al capvespre, presideix l'Eucaristia a la Catedral i posterior Processó amb motiu de la Solemnitat del Cos i Sang del Senyor.

Dia 30

- A Maó, participa a la reunió ordinària dels Rectors de l'Arxiprestat.
- Reunió preparatòria de la Visita Pastoral a la Parròquia Santa Maria.
- A Ciutadella, visita un capellà malalt.

Dia 31

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa assumptes.
- Al Santuari de la Mare de Déu del Toro, celebra l'Eucaristia de cloenda del més de maig.

JUNY

Dia 1

- Rep visites i despatxa amb col·laboradors.

Dia 2

- Rep visites, entre les quals la Vicepresidenta del Govern Balear.

Dia 3

- A Maó, amb motiu de la Festa

del Sagrat Cor, titular de les RR. de la Casa Sacerdotal, i de la Festa del Cor de Maria, titular del Col·legi i de les RR. del mateix nom, participa al dinar de Germanor i, al capvespre, presideix la Concelebració Eucarística a l'església parroquial Sta Eulàlia, amb participació nombrosa de membres d'Instituts de Vida Consagrada

- A Ciutadella, al Centre Artístic, assisteix a una Conferència sobre MCS.

Dia 4

- Al Toro, participa a la Jornada de MCS i saluda el grup de joves de Santa Maria de Maó que han de rebre el Sagrament de la Confirmació el dia següent.
- A Maó, a la Parròquia de la Concepció, celebra el Sagrament de la Confirmació i beneeix les noves campanes.
- Visita la Comunitat de RR. del Cor de Maria en la festa de la seva titular.

Dia 5

- A Maó, inicia la Visita Pastoral a la Parròquia Santa Maria i celebra el Sagrament de la Confirmació.
- Al Toro, participa a la convivència dels seminaristes i formadors.
- A Ferreries, celebra el Sagra-

ment de la Confirmació a l'església Santa Maria.

Dia 6

- V.P. a Santa Maria de Maó: reunió amb els Caps de l'agrupament escolta; reunió amb els tres Preveres i dinar amb ells; visita malalts a casa seva; Eucaristia vespertina i posterior Assemblea Parroquial.
- A Sa Nostra, signa un Conveni de col·laboració d'aquesta institució amb el Bisbat.

Dia 7

- V.P. a Santa Maria de Maó: visita malalts a casa seva; rep visites particulars; reunió amb els tres Grups d'Acció Catòlica; Eucaristia vespertina; reunió amb els membres de la Fundació de l'Orgue.
- As Castell, participa a l'Eucaristia i dinar de fi de curs de l'Associació diocesana "Vida Creixent".

Dia 8

- V.P. a Santa Maria de Maó: visita malalts a casa seva; reunió amb els voluntaris de l'acollida, neteja, conservació, taller costura, etc; visita la mare del Rector i dinar amb la família i els tres capellans; reunió amb el voluntariat de Caritas (taller "Tertúlia i Amistat", Immigrants) i P. De la Salut; Eucaris-

tia vespertina; reunió amb pares de la catequesi.

Dia 9

- V.P. a Santa Maria de Maó: visita malalts a casa seva; Grup de lectura creient de la Bíblia i Pregària de fi de curs; dinar a una casa particular amb representació dels immigrants; visita al Taller de "Tertúlia i Amistat"; Eucaristia a l'Oratori de Son Triay i convivència amb el Grup de peregrinacions i viatges.

Dia 10

- V.P. a Santa Maria de Maó: pregària pels difunts al Cementiri; visita malalts a casa seva; reunió i dinar amb els Catequistes; reunió amb el Grup de Vida Creixent; Eucaristia vespertina.
- A Alaior, es fa present a la festa parroquial de primavera.

Dia 11

- V.P. a Santa Maria de Maó: reunió amb responsables de les tres Confraries de Setmana Santa i posterior dinar a Sant Felip; visita malalts a l'Hospital i a casa seva; trobada al cau amb els fillets escoltes; reunió amb lectors, salmistes, ministres extraordinaris de la Comunió, coral i organista; Eucaristia vespertina (dominical).
- Participa a la celebració del Centenari de l'Ateneu Científic, Literari i Artístic.

Dia 12

- Celebra el Sagrament de la Confirmació a Santa Eulàlia d'Alaior.
- Visita el Rector i la Comunitat de RR. del Toro.
- A Ciutadella, celebració conjunta del Sagrament de la Confirmació de Joves i Adults de les Parròquies del Roser (Catedral) i Sant Francesc.

Dia 13

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Al capvespre, al Seminari, participa a l'acte de presentació de la Revista de Sant Joan.

Dia 14

- Visita les dependències que es restauren a Sant Antoni de s'Aranjassa.
- V.P. a Santa Maria de Maó: entrevista personal amb un capellà; reunió del Consell P. De Pastoral; Equip de Preparació al Matrimoni.

Dia 15

- Al Toro, Consell de Presbiteri i entrevistes personals amb capellans.
- Visita el Rector d'Alaior.
- A Maó, participa al fi de curs de l'Institut diocesà de Teologia.

Dia 16

- Rep el Bisbe de Mallorca i la seva família, en visita privada a Menorca.

Dia 17

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa amb col·laboradors.
- A les instal·lacions d'ES DIARI presideix la Junta General Ordinària d'Accionistes.

Dia 18

- Al Toro, Consell Diocesà de Pastoral.
- A Ciutadella, celebra Eucaristia vespertina dominical a la Catedral.

Dia 19

- A Cal Bisbe, rep la protocol·lària visita de s'homo des Be.
- Viatja a Madrid.

Dies 20 - 21

- A Madrid, reunió de la Comissió episcopal de MCS.

Dia 22

- A Cal Bisbe, rep visites i despatxa amb col·laboradors.
- Reunió amb l'equip diocesà de Caritas.

Dia 23

- Assisteix als actes festius de St. Joan al Born.
- Presideix a St. Joan de Missa les Vespres solemnes amb els Caixers, Cavallers i Poble cristià.

Dia 24

- Participa als actes festius propis de la festa de Ciutadella.
- Assisteix a la Catedral amb Caixers, Cavallers i Poble cristià a la Missa festiva de St. Joan.

Dia 25

- Celebra el Sagrament de la Confirmació a la Parròquia de Migjorn Gran.

Dia 26

- A Sant Francesc de Maó, celebra el Sagrament de la Confirmació de 3 adultes.
- A Sant Francesc de Ciutadella, presideix l'Eucaristia d'acció de gràcies pels 90 anys dels preveres Mn. Pedro Salord i Mn. Fernando Cortès.

Dia 27

- Rep visites a Cal Bisbe.
- Participa a la reunió de la Comissió Diocesana de Patrimoni.

Dia 28

- Despatxa amb col·laboradors.
- A Maó, assisteix a la Junta General de Televisió Menorquina.

Dia 29

- Al Toro, reunió amb el Delegats D. de Pastoral i Comissió Permanent del CDP; al capves-

gats D. de Pastoral i Comissió Permanent del CDP; al capvespre, amb els Professors de l'Institut D. de Teologia.

- A Maó, participa a la Tertúlia de l'Ateneu.

Dia 30

- As Mercadal, participa a la reunió plenària del Secretariat D. de Missions.

1998

El presente informe tiene como objetivo principal describir el estado actual de la educación en el país, así como los principales desafíos que enfrenta el sector educativo. Se analizará el desempeño de las instituciones educativas, la calidad de la enseñanza y el acceso a la educación para todos los ciudadanos.

El presente informe tiene como objetivo principal describir el estado actual de la educación en el país, así como los principales desafíos que enfrenta el sector educativo. Se analizará el desempeño de las instituciones educativas, la calidad de la enseñanza y el acceso a la educación para todos los ciudadanos.

1999

En este informe se detallan los avances y retrocesos en el sector educativo durante el año 1999. Se hace énfasis en la implementación de nuevas políticas y programas educativos, así como en el fortalecimiento de la gestión institucional de las escuelas y universidades.

En este informe se detallan los avances y retrocesos en el sector educativo durante el año 1999. Se hace énfasis en la implementación de nuevas políticas y programas educativos, así como en el fortalecimiento de la gestión institucional de las escuelas y universidades.

2000

El informe describe el estado de la educación en el año 2000, destacando los logros alcanzados en materia de cobertura y calidad. Asimismo, se discuten los retos pendientes para mejorar el nivel de preparación de los estudiantes y garantizar un futuro prometedor para todos.

El informe describe el estado de la educación en el año 2000, destacando los logros alcanzados en materia de cobertura y calidad. Asimismo, se discuten los retos pendientes para mejorar el nivel de preparación de los estudiantes y garantizar un futuro prometedor para todos.

2001

Este informe analiza el desempeño del sector educativo en el año 2001, con especial atención a los cambios en el currículo y la metodología de enseñanza. Se evalúa el impacto de estas reformas y se proponen estrategias para superar los obstáculos que persisten en el sistema.

Este informe analiza el desempeño del sector educativo en el año 2001, con especial atención a los cambios en el currículo y la metodología de enseñanza. Se evalúa el impacto de estas reformas y se proponen estrategias para superar los obstáculos que persisten en el sistema.

2002

El informe presenta un análisis exhaustivo de la situación educativa en el año 2002, considerando tanto el ámbito nacional como regional. Se resalta la importancia de la equidad en el acceso a la educación y se detallan las acciones que se están tomando para reducir las brechas existentes.

El informe presenta un análisis exhaustivo de la situación educativa en el año 2002, considerando tanto el ámbito nacional como regional. Se resalta la importancia de la equidad en el acceso a la educación y se detallan las acciones que se están tomando para reducir las brechas existentes.

2003

En este informe se describe el estado de la educación en el año 2003, enfocándose en los avances en la formación docente y en la modernización de los procesos de enseñanza-aprendizaje. Se discuten las perspectivas futuras del sector y los compromisos asumidos por el gobierno.

En este informe se describe el estado de la educación en el año 2003, enfocándose en los avances en la formación docente y en la modernización de los procesos de enseñanza-aprendizaje. Se discuten las perspectivas futuras del sector y los compromisos asumidos por el gobierno.

SECRETARIA GENERAL

COMUNICAT DE PREMSA

Amb data 12 de Maig de 2005, el BISBE DE MENORCA
JOAN PIRIS FRÍGOLA ha signat els següents

Nomenaments Diocesans:

En VICENÇ LLABRÉS RIUDAVETS. Director del Secretariat de Catequesi.

En MARC FLORIT GORNÉS i Na TÒNIA FLORIT PONS. Directors del Secretariat de Família.

Na SARA PONS VIDAL. Directora del Secretariat de Justícia i Pau.

Mn. JESÚS LLOMPART DÍAZ. Director del Secretariat d'Ecumenisme.

Na MARGARITA SERVERA MOLL. Presidenta del Centre Catequístic Sant Miquel.

En JOSÉ ANTONIO FAYAS JANER. Gerent de Patrimoni.

En FRANCESC PONS SINTES i En FRANCESC PARPAL ANGLÉS. Membres del Consell d'Economia.

SECRETARIA GENERAL

COMUNICACION

Se informa a los señores directores de las Escuelas N.º 1 y N.º 2 de la ciudad de Montevideo, que en virtud de lo dispuesto en el artículo 1.º del Decreto N.º 15.111/97, se ha designado a don Juan Carlos Rodríguez como Director de la Escuela N.º 1, y a don Roberto Rodríguez como Director de la Escuela N.º 2.

Atentamente,
El Secretario General,

Dr. Juan Carlos Rodríguez
Director de la Escuela N.º 1

Dr. Roberto Rodríguez
Director de la Escuela N.º 2

Dr. Juan Carlos Rodríguez
Director de la Escuela N.º 1

Dr. Roberto Rodríguez
Director de la Escuela N.º 2

Dr. Juan Carlos Rodríguez
Director de la Escuela N.º 1

Dr. Roberto Rodríguez
Director de la Escuela N.º 2

Dr. Juan Carlos Rodríguez
Director de la Escuela N.º 1

Dr. Roberto Rodríguez
Director de la Escuela N.º 2

Dr. Juan Carlos Rodríguez
Director de la Escuela N.º 1

Dr. Roberto Rodríguez
Director de la Escuela N.º 2

ORGANISMES DIOCESANS

DELEGACIÓ PER ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

Amb ocasió de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, va ser convidat per la Delegació Diocesana el periodista Antoni Bassas, el qual va donar una conferència al Cercle Artístic de Ciutadella el divendres dia 3, sota el lema “Els mitjans de comunicació, al servei de qui?”. L’endemà, el mateix periodista es reuní, en una jornada de formació, amb els periodistes per a tractar el tema: “Existeix el periodisme objectiu?”

Heus aquí el resum que des de la Delegació diocesana ens arriba sobre aquesta jornada.

Tres preguntes que el periodista ha de respondre abans de donar la informació: Què ha passat? Com ha passat? Per què ha passat? Per això no pot ser neutre ni objectiu. El periodista no és un objecte, ni en la seva informació tracta objectes. És un subjecte i es dirigeix a subjectes... “Els periodistes no estem al servei dels partits polítics”, “el periodisme és interpretació” —deia Antoni Bassas— en les seves intervencions de la setmana passada al Cercle Artístic de Ciutadella i a la jornada al Toro amb els professionals de la informació.

Interpretar la vida en positiu

Antoni Bassas és molt conegut i apreciat arreu, a Catalunya i també a la nostra illa. Molts comenten amb freqüència que “dóna gust sentir-lo” pel seu tarannà de comunicador responsable, que de la notícia en sap fer “bona notícia” o et condueix a trobar-te amb la qualitat humana de l’esdeveniment que hi ha al darrere, tant si és per a ressaltar-ne les virtuts com per a corregir-ne els defectes. Sap interpretar la vida en positiu i amb una forta dosi de categoria humana, la qual cosa fa agradable l’audició d’un programa radiofònic o un espai de televisió o també les respostes a una entrevista a la premsa escrita. Des de fa 10 anys duu la direcció del programa “Els matins de Catalunya Ràdio” amb una mitjana de 400.000 oients.

La força de la influència mediàtica

És a Antoni Bassas a qui enguany la Delegació per als Mitjans de Comunicació Social de Menorca ha convidat amb ocasió de la celebració de la Jornada Mundial de les Comunicacions i que ha tingut com a lema “Mitjans per a entendre’ns”. Tots coneixem la força de la influència mediàtica, la qual cosa ens urgeix a aprofundir en les conseqüències que s’esdevenen en tots els camps de l’activitat humana, ja que són mitjans que han de fer-se ressò del que la gent viu, pateix i gaudeix. Benet XVI ha insistit molt en la necessitat de fer entre tots “una aportació responsable per tal que els mitjans de comunicació social puguin oferir un servei positiu al bé comú” (audiència als periodistes, 23-4-2005).

Som subjectes i els qui ens escolten també ho són

L’exposició de Bassas ha estat tan transparent, densa i extensa alhora, que ens és difícil fer-ne un resum. Home de fe, com és, no ha dubtat, en cap

moment, d'anar a l'arrel de les seves conviccions, des d'un humanisme cristià impregnat d'Evangelí, des del qual tractar de llegir la vida. Ha parlat d'ètica professional, d'independència, de responsabilitat, d'identitat, de la necessitat de fer-se respectar, de no vendre's a les pressions econòmiques, per molt enlluernadores que siguin, ni a les pressions polítiques, que només cerquen el profit propi, prou vegades en detriment del que realment interessa a la gent i al bé comú. Per això ha parlat de "subjectivitat responsable" per tal de centrar el sentit de la comunicació, quelcom tan important com és posar en relació humana a les persones, ajudant a aprofundir en el vertader sentit dels esdeveniments pels que passen, i sense ànim de manipular ni enganyar.

Mitjans per a la convivència i la solidaritat

És conscient, tanmateix, que la tasca de periodista i de tot comunicador no resulta gens fàcil. El que és decisiu és la seva actitud. És impossible que agradi a tothom, però és important que es guanyi el respecte de tots. És inadmissible l'actitud del periodista que viu "obsessionat" per imposar a pressió interessos d'un determinat partit polític i alhora caure en el fàcil i perillós recurs de l'insult o la desqualificació sistemàtica. Ha quedat molt clar, en ambdues trobades, quina ha de ser la qualitat de la informació sempre com a "comunicació per a la convivència i la solidaritat", tal com ens han dit els bisbes de la Comissió Episcopal dels MCS en el missatge d'enguany. Per això, tant la reflexió com l'ambient del col·loqui posterior, han estat molt crítics amb aquells mitjans que, en determinats programes, les persones que els condueixen no ajuden que això es dugui a terme, més, quan la responsabilitat d'aquests mitjans està en mans de l'Església.

Si volem, servint i estimant, podem fer-ho molt bé!

Si tenim clar allò de l'Evangelí que "no es pot servir Déu i el diner" i que Jesús ens ha dit "estimau-vos els uns als altres", quan el periodisme s'exerceix des d'una òptica cristiana i hi ha un ideari que ho assenyala, és cert que no pot ésser una eina de "poder" sinó que s'ha de convertir en una oportunitat meravellosa per a "servir" a tothom, ajudant a interpretar bé els esdeveniments, essent crítics amb els fets i les actituds i, sobretot, ajudant les persones. Per això, l'opinió ha d'acompanyar sempre la informació perquè aquesta sigui humanament qualitativa.

Hem d'agrair a Antoni Bassas tot el que ens ha dit i com ens ho ha dit. Ens ha estat molt fàcil entendre que un periodista ha de ser capaç d'impli-car-se en allò que diu. I no sols els periodistes i els professionals de la infor-mació, sinó que qualsevol persona ho pot fer i ho pot fer molt bé. Des de la humilitat hem vist que aquest és el camí per a una societat que desfà sole-dats, que elimina crispacions, que supera prejudicis, que proposa camins creatius, que sap fer de la notícia "bona notícia" i ajuda a descobrir i a gau-dir de la qualitat humana dels protagonistes.

Sebastià Taltavull

Delegat Diocesà per als MCS

DELEGACIÓ PER A LA PASTORAL SOCIAL

PASTORAL PENITENCIÀRIA

Com a cloenda del curs, el Secretariat de Pastoral Penitenciària va orga-nitzar unes xerrades de formació a la Casa de l'Església de Maó, els dies 10 i 11 de juny. La Directora del Secretariat ens en fa aquest resum:

Som seguidors d'un pres

Aquestes paraules, tan colpidores, van sortir de la boca del P. Sesma a les darreres jornades de formació, organitzades per la Pastoral Penitenciària de Menorca i adreçades a familiars d'interns, voluntaris i públic en general. El món de les presons ens és tan proper com ens demostren aquestes paraules, malgrat el tapem o l'ignorem, però la realitat és colpidora; en pocs anys el panorama judicial de l'illa ha donat un gir copernicà: d'un jutjat de Prime-ra Instància, a Maó i Ciutadella hem passat a: 2 jutjats de Primera Instàn-cia a Maó, 2 a Ciutadella, i jutjat del penal a Maó i un jutjat del social a Ciutadella, i d'aquí a poc temps tindrem el tercer jutjat de Primera Instàn-cia a Maó.

Naturalment aquesta activitat judicial porta aparellada més quantitat de presos preventius i de penats que són portats cap a Mallorca, principalment. Als menorquins ens toca la pena corresponent i, de torna, el desterrament. Famílies angoixades, desesperades, confoses, arruïnades... impotents.

“Abandó, tristesa, solituds, desànim, deteriorament físic i psíquic, esperances rompudes, portes cap al futur tancades”. Són algunes de les respostes de presos reclosos en les presons espanyoles, quan se’ls demana què senten amb la seva reclusió, ens explicava en Ramon Cánovas. No per a tots ells, però sí per als que donen al sistema penitenciari una garantia en el seu procés de reinserció, existeixen les Unitats Depenents.

Aquest és el repte que la Diòcesi de Menorca ha emprès, per donar la mà, per donar una resposta a aquestes persones i a les seves famílies que viuen aquesta realitat soles, allunyades, oblidades... amb paraules de Cánovas.

“La iniciativa que persegueix la Diòcesi menorquina no suposa tenir una presó ni un CIS (Centre d’Inserció Social), sinó donar a part dels presos menorquins, repartits actualment a les presons espanyoles, l’oportunitat d’iniciar un altre tipus de tractament en règim obert que, per desenvolupar-se en el medi social ordinari, reforci les possibilitats de reinserció”.

Una Unitat Dependent sols és eficaç per a un grup reduït de reclosos de règim obert. Mai podran estar allà individus especialment perillosos i amb circumstàncies familiars o socials complicades. Aquest recurs sols és vàlid, si es cerca el bé comú, junt amb la valoració de la persona humana i els principis de subsidiarietat (entès com la col·laboració de totes les institucions implicades) i la solidaritat, s’aconsegueixen gràcies a la “compactació social”, concepte que ens pot semblar nou i que no ho és. Cánovas ho explica així: “El reclòs ha de ser conscient que se li ha donat un gran marge de llibertat i que aquest plus de confiança ha de convertir-se en un plus de col·laboració, per tant, se li demanarà que s’impliqui en les necessitats dels ancians, malalts i persones desfavorides”.

Aleshores el rei dirà als de la seva dreta:

“Veni, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam i em donàreu menjar; tenia set i em donàreu beure; era foraster i em vau acollir; anava despullat i em vau vestir; estava malalt i em vau visitar; era a la presó i vinguéreu a veure’m”. (Mt. 25,24-36)

Isabel Serra
Directora del Secretariat de Pastoral Penitenciària

DELEGACIÓ PER A L'ANUNCI

SECRETARIAT PER A LES VOCACIONS

El passat 21 de maig, el Secretariat per a les Vocacions organitzàrem la primera trobada d'escolans i escolanes de tota Menorca a Cala Blanca.

En aquesta trobada assistiren 17 escolans i escolanes. També vàrem gaudir de la presència d'en Joan Febrer i d'en Llorenç Vidal.

La jornada s'inicià amb l'explicació de com ha de viure un bon escolà el temps de vacances: somriure i saludar tothom, aprofitar el temps per estar més en família, deixar la platja, la mar, la natura més neta de com l'ha trobada; celebrar i participar activament de l'Eucaristia cada diumenge, trobar-se alguna vegada amb el seu grup de catequesi, no deixar la lectura i l'estudi, trobar temps per estar en silenci i demanar a Déu: "Què vol Jesús de mi?" Cadascuna d'aquestes actituds fou representada per mitjà d'una activitat on tothom hi participà.

A continuació es presentà el fulletó "Un bon escolà". Aquesta publicació és un col·leccionable que sortirà cada cop que hi hagi una trobada d'escolans. És un element que podrà servir perquè els escolans aprofundeixin en el significat i funció de la seva tasca, fent reflexió i lectura durant les trobades que tinguin en la seva corresponent parròquia o comunitat cristiana.

Seguidament es realitzà una gimcana per la urbanització de Cala Blanca, per grups reduïts, on cada prova servia per a conèixer vocabulari, funcions actituds habilitats... que ha de reunir un bon escolà. Finalment baixàrem a la platja per a refrescar-nos encara que l'aigua estava molt freda. A continuació pujàrem un altre cop a l'església de la urbanització on dinàrem tots junts. Mentre dinàvem, en Bosco Faner ens informà que havia rebut un missatge del Bisbe Joan des de Zaragoza dient que tenia presents tots els qui havien assistit a aquella trobada.

Després del dinar ja tothom marxà cap al seu lloc d'origen, ben contents de veure que la tasca d'escolà no és una cosa solitària que un realitza a la seva parròquia, sinó que hi ha molts fillets i filletes que porten a terme

aquest mateix servei arreu de les parròquies i comunitats cristianes de Menorca.

Des del Secretariat per a les Vocacions volem expressar la nostra satisfacció i agraïment per la participació de tots aquests escolans i també per l'encoratjament per part de tots els rectors de parròquia perquè aquesta figura continuï present a cadascuna de les nostres comunitats cristianes.

Secretariat per a les Vocacions

MEMÒRIA DEL SECRETARIAT DE VOCACIONS

Curs 2004-05

Membres del Secretariat de Vocacions

Jordi Clua i Mercadal, salesià. Pili Servera i Biel Domingo, matrimoni i representants dels Instituts seculars. J. Bosco Faner i Bagur, prevere i director del Secretariat. Sergi Febrer, col·laborador en tasques juvenils del Centre salesià. Marc Florit Gornés i Antònia Florit Pons, matrimoni i membres dels EMD.

Pregàries Vocacionals

Les dades de les pregàries vocacionals d'aquest curs han estat:

Diumenge dia 31 d'Octubre a l'Església de Maria Auxiliadora i preparada pels tres clubs de Sant Esteve, Calós i Sant Miquel.

Diumenge dia 28 de Novembre a l'Església de Sta Maria de Ferreries i preparada pels grups la JOC de Confirmació i postconfirmació de Menorca.

Diumenge dia 13 de Febrer a l'Església parroquial de Sta Maria de Maó preparada per caps escoltes de Menorca.

Diumenge dia 20 de Març al Seminari Diocesà de Menorca i al Socors un Via Crucis vocacional preparat pels Secretariat de Pastoral Universitària, el de Catequesis, el de Joventut i juntament amb el de vocacions.

Diumenge dia 17 d'Abril: Jornada Mundial per les Vocacions amb testimonis vocacionals d'una clarissa i una concepcionista i preparat pel Secretariat per a les vocacions.

Visita als rectors dels tres arxiprestats de l'illa

Per trobar-nos amb els rectors de les parròquies i presentar-los la campanya vocacional, vàrem acordar visitar els de l'arxiprestat de Ciutadella el dissabte dia 8 de gener de 2005; el dissabte dia 15 de gener, els rectors de l'arxiprestat del Centre (Ferrerries, Mercadal, Fornells i Alaior), i el dilluns dia 24 de gener, i conjuntament, els rectors de l'arxiprestat de Maó.

Trobades d'escolans

La primera fou el diumenge 31 d'octubre, i el seu ordre del Dia:

A les 12'30, joc de presentació als locals de l'Església de Sant Miquel.

A les 13'30, dinar tots junts.

A les 15'30, visitar el Seminari i les religioses franciscanes, i Tino Pons, exresponsable en la presentació del Museu diocesà, ens va explicar la història de l'edifici del Seminari.

Entrant el capvespre, anàrem a l'església de Maria Auxiliadora per assistir a la pregària vocacional a les 17 hores.

La segona trobada d'escolans, fou el dissabte dia 21 de maig.

Amb motiu d'aquesta trobada i d'altres es va confeccionar un díptic titulat: "*Ser un bon escolà*"

A les 10'30 es va fer un joc de presentació on el salesià Jordi Clua amb tècniques d'animació convidà a presentar-nos i ens explicà com ha de viure un bon escolà el temps de vacances.

Pili Servera presentà el contingut del díptic i Tònia Florit, l'entrevista feta a un escolà.

Férem una gimcana amb 7 proves de temes litúrgics i a 7 llocs estratègics de la urbanització de Cala Blanca i després d'una nedada a la platja vàrem acabar dinant a un espai del lloc on està ubicada l'església de la urbanització.

Pressupost econòmic

1.120 euros per a viatges i fulletons informatius.

Revisió de la Memòria del curs 2004-05

Aspectes positius:

- Hem dut a terme les pregàries vocacionals programades. Destacam el Via Crucis fet al Seminari i al Socors.
- Estem satisfets de les trobades amb els escolans. A la darrera, el que ens anima per la responsabilitat que es va adoptant a nivell de Diòcesi, en varen assistir 17, amb molt d'interès.

Aspectes a millorar:

- A les pregàries vocacionals ha mancat la presència dels joves. Després de fer la revisió de les pregàries vocacionals, veiem que han d'estar enfocades a intentar animar els joves. Creiem que durant el proper curs hem d'impulsar la seva presència fent-los arribar la crida directament i personalment mitjançant els grups de catequesi de postconfirmació i confirmació i joves que pertanyen a l'Escoltisme, a la JOC i clubs d'Església.
- Hem de col·laborar i implicar els membres de la Taula de Joven-tut, per tal motiu mantenir una trobada a començament de curs amb ells.
- Recolzar i impulsar l'experiència del Seminari Menor en Família.
- Potenciar la participació dels joves cristians a les experiències solidaris, creant Càritas jove en algunes parròquies.
- Ens ha quedat pendent fer un logotip que serviria de segell per al Secretariat i un tríptic informatiu amb els 5 objectius de la Pastoral Vocacional i les pregàries vocacionals que es fan.
- També està pendent fer un recull de pregàries per a despertar l'interès per pregar en bé de les Vocacions, però veiem que abans hauríem de motivar-lo.

Marc Florit, Secretari

DELEGACIÓ DIOCESANA DE PASTORAL SOCIAL MENORCA

C/ Isabel II, 4 07701 Maó (Menorca)

Tel. 971 36 93 39

I Trobada de responsables diocesans dels secretariats de pastoral social del Bisbat.

Any 2004-05.

Al Toro, dimecres 8 de juny 2005, de 18 a 20 hores.

Es convoquen per ordre alfabètic:

Administradors, Consiliaris, Directors, Presidents, Secretaris, Vocals, i persones que porten directament l'organització de cada secretariat. Així mateix es poden invitar els dirigents de les associacions adscrites als mateixos secretariats.

TEMA: "LA COORDINACIÓ ENTRE SECRETARIATS DE LA PASTORAL SOCIAL DE LA DIÒCESI"

- **Criteris.**
- **Programes.**
- **Serveis comuns.**

Ordre del dia:

- 1. Presentació del tema. (Delegat: J.F. Huguet)
- 2. Un portaveu de cada secretariat hauria d'exposar breument, els criteris propis de funcionament. **No hi ha que presentar cap memòria.**
- 3. Dates de les campanyes per al curs 2005-06 (les que siguin possible saber ara).
- 4. Fixar el tema i la data de la pròxima reunió conjunta.
- 5. Preguntes, suggeriments.

Han participat:

Josep Villafranca (Mans Unides)

Sor Demetria, Sra. Saborido, Sra. Mesa, Sra. Vallés (St. Vicenç de P.)

Mn. Joan Febrer, Sr. Martí, (Justícia i Pau) Isabel Serra, (Justícia i Pau, i Past. Penit.)

Sor Enriqueta i Toni Carreras (Càritas)

Mn. Francesc Triay (Càritas i Pastoral P.)

Sor Teresa Cerquella (Past. Salut)

J.F.Huguet (Migracions, Past. Salut i Delegat P. Social)

Ha excusat l'assistència: Margarida Campins P. Treballadors)

Acords:

- Passar a la delegació de Past. Soc. un calendari d'activitats, conferències, o materials que pugui interessar a tots els secretariats, per compartir-lo posteriorment.

- Tothom ha trobat interessant el dia del Voluntariat del passat mes de febrer (15-02-05). Es veu important repetir-ho per al pròxim curs. Data, dissabte 4 de febrer de 2006.

- Tema de l'encontre: **Jornada informativa sobre el nou llibre "Compendi de la Doctrina Social de l'Església"**.

Propera reunió: 1er. de Setembre 2005

SECRETARIA DE EDUCACION Y CULTURA
INSTITUTO VENEZOLANO DE INVESTIGACIONES PSICOLOGICAS Y SOCIALES
CARRER 47 de Julio No. 54

Acuerdo

El presente acuerdo se suscribe en virtud de las facultades conferidas por el Poder Judicial de la Federación a los señores jueces de lo civil en materia de familia de los juzgados de familia de la ciudad de México, D.F., para que en caso de ser necesario, suscriban acuerdos de conciliación, conciliación y conciliación de los menores de edad, en los casos que se indican a continuación.

TEMA: "LA COORDINACION ENTRE LOS JUECES DE LO CIVIL EN MATERIA DE FAMILIA Y LA PASTORAL SOCIAL DE LA IBERIA"

- Distinguido
- Excmo.
- Sr. Jefe

Excmo. Sr. Jefe

1. El presente acuerdo se suscribe en virtud de las facultades conferidas por el Poder Judicial de la Federación a los señores jueces de lo civil en materia de familia de los juzgados de familia de la ciudad de México, D.F., para que en caso de ser necesario, suscriban acuerdos de conciliación, conciliación y conciliación de los menores de edad, en los casos que se indican a continuación.
2. El presente acuerdo se suscribe en virtud de las facultades conferidas por el Poder Judicial de la Federación a los señores jueces de lo civil en materia de familia de los juzgados de familia de la ciudad de México, D.F., para que en caso de ser necesario, suscriban acuerdos de conciliación, conciliación y conciliación de los menores de edad, en los casos que se indican a continuación.
3. El presente acuerdo se suscribe en virtud de las facultades conferidas por el Poder Judicial de la Federación a los señores jueces de lo civil en materia de familia de los juzgados de familia de la ciudad de México, D.F., para que en caso de ser necesario, suscriban acuerdos de conciliación, conciliación y conciliación de los menores de edad, en los casos que se indican a continuación.

Los señores

- José María Rodríguez Domínguez
- Sr. Juan María, Sr. Benito, Sr. Juan, Sr. Miguel, Sr. Víctor de la Cruz
- Mrs. Juan María, Sr. Juan, Sr. Juan y Sr. Juan María
- Pedro y José María
- Sr. Benito y Sr. Juan María
- Mrs. Juan María y Sr. Juan María

MAIG

• *JORNADA MISSIONERA*

A la tarda del primer diumenge de maig els agents de Pastoral Misionera, junt amb els familiars dels missioners menorquins, ens vam aplegar al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Allà tingué lloc l'annual trobada missionera on el matrimoni Antoni Polo i Sissi Melero exposaren càlidament i amb entusiasme la seva activitat missionera a Sudamèrica, fent remarca en la seva integració en el poble per a aconseguir un major fruit pastoral. La jornada clogué a la presència del Senyor amb una llarga pregària.

Però l'animació missionera no s'ha limitat a una jornada sinó ben bé a tota la setmana, durant la qual Antoni i Sissi es van fer presents en alguns grups de catequesi i en la celebració dominical de diverses comunitats. També vingué, per aquests dies, el P. Angelo Benedetti qui, a més de visitar la seva família a Menorca, ha participat durant cinc dies en activitats d'animació missionera. El P. Angelo, jesuïta, és un exemple d'interculturalitat, de diàleg interreligiós i d'identitat cristiana en un context hindú. A Menorca va visitar parròquies, col·legis, grups missioners, col·lectius professionals. Va compartir la seva reflexió amb els preveres i religiosos amb ocasió de la Jornada festiva el dia de la Mare de Déu del Toro.

• **SECRETARIAT PER A LA FAMÍLIA**

El passat dia 2, el Secretariat per a la Família va organitzar una Jornada Formativa dirigida als qui imparteixen els cursos Prematrimonials a la nostra Diòcesi.

Va ser a partir de les 10, fins després de dinar. És important la formació dels agents de pastoral. I més si aquesta és dirigida als qui han d'ajudar a formar noves famílies cristianes.

• **NECROLÒGICA**

Al fosquet del dimecres dia 4 va morir Mn. Enric Cardona Pons, a l'edat de 94 anys i amb 65 de ministeri sacerdotal. Després d'anys d'exercici pastoral en la seva joventut i primera maduresa, anà a exercir a Catalunya d'on retornà ja major. Tant aquí com allà deixà la empremta d'un servei generós i abnegat. El funeral tingué lloc divendres migdia, a l'església de Sta. Maria, i va ser presidit pel Sr. Bisbe.

Descansi en la pau del Senyor.

• **FESTIVITAT DE LA MARE DE DÉU DEL TORO**

Al voltant de la Solemnitat de la Patrona de la Diòcesi es celebraren, primer, una Jornada de Germanor de Preveres i Religiosos, dissabte al matí. Al vespre, tingué lloc la Vetla de Sta. Maria. A la pregària hi participaren grups de totes les parròquies. A l'endemà, diumenge, hi hagué la missa solemne i la benedicció dels camps.

En la Jornada de Germanor de Preveres i Religiosos, el Sr. Bisbe presidí l'Eucaristia i l'assistí, a la seva dreta, Mn. Josep Seguí, que aquest any celebra el 50 aniversari de la seva ordenació sacerdotal. A petició del Sr. Bisbe, Mn. Josep ens dirigí unes paraules en l'homilia. Amb molta senzillesa i sinceritat ens exhortà amb aquestes paraules: "No tingueu por d'estimar". Paraules que resumeixen l'experiència de tots aquests anys d'activitat pastoral. Després, en el dinar, a l'hora de les postres, prengué novament la paraula i, amb una anècdota personal divertida ens va ajudar a desmitificar

la nostra imatge i a no veure en el germà un destorb. Junt amb ell també vàrem homenatjar els germans de La Salle Joan Frau i Pascual Lázaro que celebraven els 50 i els 25 anys de Professi6 Religiosa, respectivament.

• **TROBADA AMB PERIODISTES**

El dijous, dia 5, el Sr. Bisbe i el Secretariat dels Mitjans de Comunicaci6 del bisbat tingueren un dinar de confraternitzaci6 amb els professionals de la informaci6 de l'illa, com 6s costum de fer cada any. Despr6s del dinar hi hagu6 una estona de tert6lia durant la qual els periodistes van preguntar al Bisbe per les q6estions del moment que m6s els interessava, contemplat des del punt de vista de l'Església. Al començament de la trobada hi va haver una r6pida presentaci6 de cadasc6; un "qui 6s qui i en quin mitjà treballa", que va afavorir el diàleg i la coneixenç a m6tua.

• **NECROLÒGICA**

El passat dia 21 moria na Catalina Vidal, mare de Mn. Francesc Triay, rector del Carme de Maó. El dia 23, dia en què complia els 94 anys, vam celebrar el seu funeral a l'església de St. Francesc de Ciutadella. Presidí l'Eucaristia, de comiat, el Sr. Bisbe. Descansi en la pau del Senyor.

JUNY

• **NOU DELEGAT A COPE-MENORCA**

El dimecres dia 1, en Guillem Ferrer Monjo va prendre possessió com a nou delegat de COPE-MENORCA. Actualment era responsable de la informació religiosa del diari "Menorca", feina que compaginava amb la de professor de Religió a l'Institut Josep Mª Quadrado de Ciutadella.

Que aquesta nova etapa de servei a la societat sigui plena d'encerts.

• **PARRÒQUIA DE LA CONCEPCIÓ**

Dissabte, dia 4, a la parròquia de la Concepció, el Sr. Bisbe administrà el Sagrament de la Confirmació a un bon grup de joves i a alguns adults. Eren en total 27 els qui rebien el do de l'Esperit. Una vegada acabada la celebració, sortint tots al carrer, es procedí a la benedicció de les tres noves campanes. La gran, amb el nom de Corpus Christi, per ser l'any de l'Eucaristia; la mitjana, Virgo Immaculata, per ser el 150 aniversari de la proclamació del dogma de la Immaculada i la titular del temple; i la petita amb el nom de S. Nicolaus de Myra, Episcopus, per ser l'anterior titular quan l'església era regida pels grecs. En acabar la benedicció es pogué sentir el repicar solemne per primera vegada.

Full Dominical

• **FINAL DE CURS. EQUIPS DE LA MARE DE DÉU**

El diumenge dia 5 de juny, la majoria de matrimonis que formem els E.M.D. de Menorca, molts d'ells amb els seus fills, vàrem celebrar en una diada festiva que va tenir lloc a l'alzinar de Son Putxet, la fi d'un curs que ens ha ajudat a créixer en la vida de fe i en el desenvolupament constant de la vida en parella.

La diversitat dels dons de l'Esperit es posà de manifest en la rica capacitat d'inventiva dels organitzadors dels jocs matinals, com també en les pregàries d'una preciosa missa celebrada en plena natura, i, com no, en els aperitius i postres d'un distès dinar sota els arbres.

En la sobretaula, molt divertida i hàbilment dirigida pel polifacètic Tiago Serra, destacà la impressionant partida de tennis jugada per Marc Florit, anomenat el "Rafel Nadal" de Son Granot. No hi van faltar els acudits i el trencament d'olles farcides de caramels per als més petits. Una orquestrina de jovenetes va sembrar de bona música una natura agraïdament fresqueta pel vent de tramuntana.

La jornada esdevingué amable i acabà amb el càntic dels adéus i amb el desig d'un bon estiu.

Lina i Joan Miquel

E.M.D. Maó-1

• **CONVIVÈNCIA CONFER**

El dissabte 11, els membres de la CONFER del Bisbat de Menorca vam realitzar la jornada de convivència de final de curs, posant punt i final a un any d'activitats. La trobada va aplegar a més de trenta religiosos i religioses de gairebé totes les congregacions de Menorca. La jornada va començar a la zona militar del port de Maó on l'autoritat naval va mostrar les instal·lacions i tots els participants van celebrar l'Eucaristia a l'església que es troba dins del mateix recinte portuari. Durant la mateixa, i en coincidir amb el dia de la seva festivitat, es va tenir un record molt especial per la Mare Maria Rosa Molas, fundadora de la congregació de les Germanes de la Mare de Déu de la Consolació. Al final de la celebració, cadascuna de les

congregacions presents va manifestar, en forma de pregària, una acció de gràcies destacant el carisma dels respectius fundadors i fundadores, demanant a Déu la seva ajuda per a continuar la seva obra, oferint un testimoni fidel del Crist en la nostra societat.

Després de visitar les instal·lacions navals, la trobada va finalitzar amb un dinar de germanor.

• **NECROLÒGICA**

El passat dia 12 va morir, a Tortosa, la religiosa Catalina Torres Allés, de la congregació de Nostra Senyora de la Consolació. Sor Catalina era natural de Ciutadella, va servir durant molts anys a Tucumán (Argentina). Zaragoza, Castelló i Tortosa han estat els escenaris de la seva vida com a membre d'aquesta congregació religiosa. Descansi en la pau del Senyor.

• **SOLEMNITAT DEL CORPUS**

En totes les parròquies s'ha celebrat, amb fervor, la festivitat del Corpus, sigui amb la pregària davant el Santíssim exposat, sigui amb la tradicional processó. A les ciutats de Ciutadella i Maó se celebrà una única Eucaristia, seguida de processó, a la Catedral i al Carme, respectivament. I es van suprimir totes les altres celebracions vespertines, per refermar i expressar la unitat del Sagrament de l'Eucaristia.

• **ANIVERSARIS**

Diumenge 26, les comunitats de la Catedral i de St. Francesc de Ciutadella, presidides pel Sr. Bisbe i acompanyades d'alguns preveres, es reuniren per celebrar l'Eucaristia i donar gràcies a Déu pels 90 anys de vida i els 66 de ministeri sacerdotal que complien Mn. Fernando Cortès i Mn. Pere Salord. Aquest últim no pogué assistir a la celebració degut al seu estat de salut. L'acció de gràcies per la vocació sacerdotal es va completar amb una fervent pregària demanant a Déu noves vocacions. Acabada l'eucaristia, els dos preveres agrairen a la comunitat cristiana les mostres d'afecte. Mn. Pere Salord ho va fer mitjançant un escrit que llegí el rector de la Catedral

Mn. Sebastià Taltavull. Posteriorment Mn. Pere Comella i el matrimoni Pau Gorrias-Paula Pons van glossar la semblança dels dos homenatjats.

• **DIÀLEG INTERRELIGIÓS**

El 29 de juny, en un ambient amigable i festiu, i en una casa particular, van donar-se per finalitzades les activitats que el grup "Espai pel diàleg interreligiós de Menorca" ha anat desenvolupant al llarg del present curs.

Format per monges de Sta. Clara, un capellà catòlic i per membres del grup budista nova tradició Kadampa, del Centre d'Estudis Budistes Tibetans Gandens Choeling, de l'Església Evangèlica, de Fe Bahá'i i hinduistes, el grup ha centrat les seves activitats en conèixer-se i conèixer les realitats de cada religió i tradició representada en l'Espai.

Les nombroses trobades celebrades han estat molt interessants i els membres de l'Espai pel diàleg interreligiós han valorat la possibilitat d'aprofundiment en el coneixement mutu, mentre que l'any anterior, en canvi, s'havia centrat en donar-se a conèixer a l'exterior.

Calendari

El calendari d'activitat de l'Espai ha estat molt intens i ha reunit els components del grup al voltant d'un llistat de temes que els interessaven, extractat del llibre de Xavier Meloni, "L'u en la multiplicitat", el resum del qual podria ser que la religió consisteix en vincular la dimensió darrera de la realitat i relligar el grup humà entre si, mitjançant unes mediacions com ara la comunitat, el temps, l'espai o els ritus.

Així els participants en l'Espai pel diàleg interreligiós han pogut reflexionar sobre l'experiència religiosa, en la seva trobada de novembre, mentre que la de desembre es dedicà a la dimensió última de la realitat. La paraula reveladora; la comunitat; els intermediaris; el temps; l'espai; i ritus, símbols i pràctiques han estat els temes tractats des de gener a juny.

A banda d'aquests temes, els membres del grup s'han reunit cada dos mesos per fer trobades de pregària, sempre en el marc de Sta. Clara i amb la col·laboració de les monges. Així el 10 d'octubre, la pregària va ser orga-

nitzada per les pròpies monges, mentre que el 12 de desembre s'encarregava de la preparació de la pregària la comunitat Baha'i; el 13 de febrer, el centre d'estudis Budistes Tibetans Ganden Choeling; el 10 d'abril, el grup budista de nova tradició Kadampa, i el 12 de juny, la preparació va ser conjunta.

L'Espai pel diàleg interreligiós té previst reprendre el setembre les seves activitats i encetar un curs en el que esperen, entre d'altres coses, augmentar el nombre de membres.

• **NOMENAMENT. SEBASTIÀ TALTAVULL**

A finals de juny, damunt les festes de St. Joan, una notícia inesperada vingué a sumar-se a la joia de la festa ciutadellenca. Mn. Sebastià Taltavull, rector de la Catedral i Delegat dels Mitjans de Comunicació Social, havia estat nomenat Director del Secretariat de la Comissió Episcopal de Pastoral.

Mn. Sebastià ja era prou conegut fora de la nostra illa, especialment de l'època en què va ser Vicari General de la Diòcesi i també per la seva llarga activitat en el camp de la Catequesi.

Enhorabona per aquest servei a nivell de l'església espanyola i que el fruit sigui abundós.

JULIOL 2005

- 7 Missions: Pregària diocesana missionera al Toro.
Exercicis espirituals al Toro

AGOST 2005

- 5 Joves: Trobada Europea de Joves a Alemanya
6 Missions: Fira missionera a Fornells
14 Col·lecta general per a diverses necessitats
Exercicis espirituals al Toro

SETEMBRE 2005

- 28 Reunió Consells Pastorals Arxiprestat de Maó
29 Reunió Consells Pastorals Arxiprestat del Centre
30 Reunió Consells Pastorals Arxiprestat de Ciutadella

... de la ...
... de la ...
... de la ...

... de la ...
... de la ...
... de la ...

... de la ...
... de la ...
... de la ...

... de la ...
... de la ...
... de la ...

... de la ...
... de la ...
... de la ...

... de la ...
... de la ...
... de la ...

